71STE JAARGANG No. 8930 DONDERDAG 21 JANUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen.
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Frater Radulphus zag levenswerk bekroond

Zwervers in tuin van M.O. eindelijk onder dak

Willemstad. — De plechtigheid van de Inzegening en officiële ingebruikstelling van het Radulphus College aan de Cas Corá-weg, welke gisteren plaats vond, doch waarvan wij in verband met het verschijningsuur van ons blad niet in staat waren tot in bijzonderheden een verslag te publiceren, heeft zich mogen verheugen in de belangstelling van een verblijdend groot aantal hoogwaardigheidsbekleders, vooraanstaande figuren uit het politieke leven en belangrijke personaliteiten uit het onderwijs. Het is tot allen, die gistermorgen op Cas Corá waren, doorgedrongen, dat zij de getuigen waren van een historische gebeurtenis, waarvan de ziel en het middelpunt de figuur van frater Radulphus was, de grijze onderwijs-pionier, voor wie deze dag wel een bijzonder blije moet zijn geweest.

Een tot in alle hoeken gevulde hal was getuige van de Inzegeningsplechtigheid, die door Mgr A. v.d. Veen-Zeppenfeldt met assistentie van de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy alsmede de paters P. M. van Moorsel, moderator van het College, en L. Maassen, secretaris van de bisschop, werd verricht. Het koor van de Onderwijzersklas onder leiding van de heer Theo Fliervoet zong de Gregoriaanse gezangen.

Nadat Z. Exc. de Gouverneur en mevr. Struycken waren gearriveerd, zongen de aanwezigen het Wilhelmus. Een zeer hoge gast, de Zeer Eerw. frater Petrus Canisius, Superior Generaal van de Fraters van Tilburg, nam op de eerste rij tussen de Gouverneur en diens echtgenote plaats.

Onder de aanwezigen merkten wij op de heer J. H. Sprockel, vice-voorzitter van de Regeringsraad; de landsministers F. Eman, W. R. Plantz, J. Pauw, en C. Arends; de ondervoorzitter van de Staten, tevens Inspecteur van het Onderwijs dr W. J. Goslinga, Gezaghebber M. P. Gorsira, de Gedeputeerden E. J. Rozendaal, C. D. Kroon en G. C. Sprockel, de Procureur-Generaal mr J. J. A. Ellis, de President van het Hof van Justitie mr W. H. Ariens, de heer M. Koster, directeur van het W.I.B. van de KLM, de her J. Correa, de heer Moorman namens de CPIM, de heer S. A. L. Maduro, Shon Cai Winkel, de heer R. J. Mesney, directeur van de Mijn Maatschappij Curaçao; de heer dr M. Goudeket namens de Vereniging van Leraren bij het Middelbaar Onderwijs op Curaçao; de heer R. H. C. van Haaren, directeur van de Lands Radio Dienst; de heer W. Meijer, directeur van het Peter Stuyvesant College; de heer drs J. H. G. Mulder als vertegenwoordiger van de Middelbare Meisjesschool „Maria Immaculata; de Statenleden Morkos, Braam en Kwiers, architect De Vries, leden van de Eilandsraad, vertegenwoordigers van de marine, een groot aantal pastoors, ordegeestelijken en afgevaardigden van de congregaties, alsmede de leraren en leerlingen van de school.

Leerlingen ontvingen crucifix

Nadat de aanwezigen het „Veni Creator" gezongen hadden en de zegewens „Pax huic domui" (Vrede zij dit huis) was uitgesproken, zegende Mgr v.d. Veen-Zeppenfeldt de buitenzijde van het schoolgebouw. Vervolgens trok de kleine processie naar een der klaslocalen, waar de muren met wijwater besprenkeld en bewierookt werden.

In de hal teruggekomen, wijdde Monseigneur allereerst een groot aantal crucifixen, waarvan er een in de directeurskamer werd opgehangen. Van alle klassen trad daarna een vertegenwoordiger naar voren om een kruisbeeld uit handen van de bisschop te ontvangen. Een ontroerende en betekenisvolle plechtigheid. De heer Bruens nam het crucifix voor de lerarenkamer in ontvangst.

Tot heil der Antillen

In zijn toespraak zeide Mgr v.d. Veen-Zeppenfeldt, dat aan Gods zegen alles gelegen is. Dit wijze woord had hem gedurig voor de geest gestaan tijdens de plechtigheid, welke hij zo even voltrokken had. Daarom had hij die onmisbare zegen in de liturgische gebeden ook afgesmeekt over de „docentes en discentes", de leraren en de leerlingen. Het was hem om twee redenen een groot genoegen geweest dit trotse gebouw te mogen inzegenen. Op de eerste plaats omdat de naam aan deze school verbonden, iemand eert, die die eer toekomt en aan wie hij persoonlijk veel te danken heeft. Monseigneur sprak de hoop uit, dat dit nieuwe gebouw van generatie op generatie de dankbare boodschap van ons hart zou vertolken door steeds de aandacht te blijven vragen voor de grote verdiensten van frater Radulphus.

De tweede reden waarom Monseigneur de inzegeningsplechtigheid zo gaarne verricht had, was de hoge tegenwoordigheid van de Z. Eerw. frater Petrus Canisius, Superior van de Fraters van Tilburg. In zijn gewaardeerde persoon zegde hij de congregatie dank voor alles wat deze voor het katholieke onderwijs in de Nederlandse Antillen gedaan had. Monseigneur wenste tenslotte de directeur der school, alsmede de leraren en leerlingen geluk en hoopte, dat het op deze school gegeven onderwijs moge strekken tot de groei en de bloei der wetenschappen en tot heil van de maatschappij der Nederlandse Antillen.

Bewustwording door goed onderwijs

Nadat het jongenskoor een meerstemmige „Laudate Dominum in Sanctis ejus" had uitgevoerd, en de heer L H. J. Strooij, voorzitter van het Feestcomité, het illuster gezelschap een welkom had toegeroepen, richtte Z. Exc de Gouverneur zich met de volgende rede tot de aanwezigen. Gaarne, aldus de Gouverneur, zal ik dit gebouw openen. Men is op Curaçao langzamerhand gewend geraakt aan mooie scholen. De vreemdeling die het eiland bezoekt is er aangenaam door verrast, omdat hij dit niet had verwacht. Een vergelijking met elders valt in ons voordeel uit. En zo kunnen wij ook weer trots zijn op de nieuwe onderwijsinrichting, die heden haar poorten gaat openen. Wij bewonderen de prestatie van de fraters van Tilburg, die gesymboliseerd is in de nestor der fraters, frater Radulphus. Wat een vreugde moet het niet zijn voor frater Radulphus deze dag te beleven. Zijn stoutste droom is nu werkelijkheid geworden. Ons past grote dank aan God, dat wij deze grote pionier van het katholiek onderwijs nog in ons midden mogen hebben, die ons een voorbeeld is en blijft door zijn goedheid, zijn voortvarendheid, zijn opofferingsgezindheid en zijn hoffelijkheid. Hoe, aldus de Gouverneur in het vervolg van zijn rede, kan een zich bewust wordende generatie zich beter emaniciperen dan door het bouwen van scholen, waarvan de poorten toegang geven tot een kennis, die waar

(Vervolg zie pag. 2)

Een ontroerende plechtigheid was de uitreiking der kruisen door Mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt aan de afgevaardigden der verschillende klassen.

Tijdens de Inzegenings-plechtigheid van het Radulphus-College. Mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt zegent de buitenmuren van het gebouw.

Belangstelling voor het borstbeeld van frater Radulphus. Dit beeld van tekenleraar van Delft zal een altijdblijvende herinnering zijn aan de pioniersarbeid van frater Radulphus.

Eisenhower wil uitgaven verhogen voor atoomenergie en luchtmacht

Washington. — President Eisenhower heeft vandaag in zijn begrotingsboodschap aan het Amerikaanse Congres voorgesteld de uitgaven ten behoeve van de atoomenergie, de luchtmacht en de wederzijdse militaire bijstand in het belastingjaar dat op 1 Juli aanstaande begint, te verhogen. In de boodschap, die zijn eerste begroting begeleidt, vraagt hij voorts machtiging om meer inlichtingen over de atoomenergie uit te wisselen met de bondgenoten en aan bevriende naties in Amerika vervaardigd splijtbaar materiaal te leveren.

Ondanks de voorgestelde hogere uitgaven voor atoomenergie, luchtmacht en de geallieerde militaire kracht, zijn in belangrijke programs voor de nationale veiligheid besnoeiingen aangebracht tot een totaal bedrag van 3,9 milliard dollar. De totale federale uitgaven liggen circa 5,3 milliard dollar lager dan het voor het lopende jaar geraamde bedrag van 70,9 milliard. Deze programs vragen ongeveer 44,9 milliard dollar, d.w.z. 68% van het totaal van 65,6 milliard, dat de begroting vermeldt.

De boodschap bevat vijf belangrijke aanbevelingen voor de ontwikkeling en het beheer van de atoomenergie:

1) grotere aankoop van uraniumerts en -concentraten om tegemoet te komen aan de grotere Amerikaanse productie-capaciteit;

2) de tewaterlating in 1955 van een tweede atoomduikboot, de „Sea Wolf", die verschilt van de „Nautilius";

3) een wetgeving om grotere deelneming van particuliere ondernemingen in de vreedzame ontwikkeling van de atoomenergie mogelijk te maken;

4) een wetgeving om met voldoende beveiliging een grotere mate van uitwisseling van geheime inlichtingen met de bondgenoten mogelijk te maken om hun verdediging te versterken en hen in staat te stellen een vollediger aandeel te hebben in de ontwikkeling van de atoomkracht voor vredesdoeleinden;

5) een wetgeving om de overdracht van splijtbaar materiaal mogelijk te maken om bevriende landen te helpen bij de ontwikkeling van de atoomenergie in vredestijd.

De president zei, dat deze aanbevelingen onafhankelijk zijn van zijn voorstellen voor een internationale atoombank.

Het totaal der uitgaven bedraagt 65,6 milliard en dat der inkomsten 62,7 milliard dollar. Er is dus een tekort van 2,9 milliard.

Over de atoomenergie sprekend, zei Eisenhower, dat de tijd gekomen is voor een aanpassing van de huidige wetgeving op dit gebied. Particuliere ondernemingen moeten worden aangemoedigd deel te nemen in de ontwikkeling voor vreedzaam gebruik van deze nieuwe krachtbron. Ook moet de regering in staat worden gesteld de volledige waarde van de ontwikkeling der atoomenergie te gebruiken voor de verdediging van de vrije wereld. Daarvoor is een grotere uitwisseling van gegevens met bevriende landen nodig.

Sprekende over de wederzijdse beveiliging zeide president Eisenhower, dat sedert het begin van het programma voor wederzijdse militaire hulp, in 1950, 18 milliard dollar beschikbaar is gesteld voor militaire uitrusting en opleiding van strijdkrachten van bevriende naties. Meer dan de helft daarvan zal tegen het einde van het belastingjaar 1954 zijn uitgegeven. Hierdoor zijn de Amerikaanse bondgenoten in staat geweest 175 leger-divisies, ongeveer 220 squadrons vliegtuigen, bijna 1500 vliegtuigen voor de Marine en ruim 440 oorlogs- en transportse pen uit te rusten en het personeel daarvoor op te leiden.

President Eisenhouwer zeide voorts, dat hij het Congres zal voorstellen de wet op de atoomenergie zodanig te wijzigen dat geheime gegevens ten aanzien van het tactisch gebruik van atoomwapens aan geallieerden kunnen worden verstrekt. Hij acht het van belang, dat dit nog gedurende de huidige zitting van het Congres zal geschieden.

Een woordvoerder van het ministerie van Defensie maakte enkele bijzonderheden bekend, die niet in de begrotingsboodschap van de president zijn vermeld.

Voor de periode van 1 Juli 1954 tot 30 Juni 1955 is een vermindering van de personeelssterkte van leger en vloot voorzien met 291.000 man. Hiertegenover staat een uitbreiding van het personeel van de luchtmacht met 15.000 man.

Verder zal het aantal divisies van het leger van 19 op 17 worden gebracht en de oorlogsvloot van 1124 schepen worden gereduceerd tot 1078 schepen.

Woordvoerders van het ministerie van defensie zeiden dat een der voornaamste beweegredenen voor de besnoeiing van de militaire uitgaven was de beëindiging van de vijandelijkheden in Korea. Hierdoor is het mogelijk de productie van munitie, voertuigen en voorraden sterk te beperken. Er zijn reeds contracten geannuleerd.

LAATSTE NIEUWS

WEER KINDERVERLAMMING TE MARACAIBO

Willemstad. — Naar radio-Libertador (Caracas) vanochtend meldde, is te Maracaibo opnieuw een geval van kinderverlamming geconstateerd aan een kind van drie jaar. Het geval heeft enige bezorgdheid gewekt, aangezien sinds verscheidene maarden geen verschijnselen van deze ziekte waren waargenomen, aldus de omroep.

MOORSE LEIDERS PROTESTEREN

Tetoean. — De Moorse leiders in Spaans-Marokko hebben zich vandaag uitgesproken tegen het beleid van Frankrijk in Frans-Marokko en de afzetting van sultan Sidi Mohammed.

In een formele verklaring, die door 430 vooraanstaande Moren in de Spaanse zone getekend was wijzen de ondertekenaars met kracht en zonder enig voorbehoud het in het Franse protectoraat Marokko gevolgde beleid en de methoden, die gebruikt zijn om de rechtmatige sultan, Sidi Mohammed, van de troon te stoten, van de hand.

TWEE BRITSE SOLDATEN GEDOOD IN SUEZKANAALZONE

Londen. — Het Britse ministerie van oorlog heeft vandaag meegedeeld, dat de lijken van twee Britse soldaten vanochtend vroeg zijn aangetroffen in een spoorwegwagon in de Suezkanaalzone. In de mededeling wordt gezegd, dat het erop lijkt, dat de slachtoffers van nabij zijn doodgeschoten.

Recht toi het Hart

Het geneesmiddel voor onrecht is het vergeten.

Fransen heroveren Thakhek

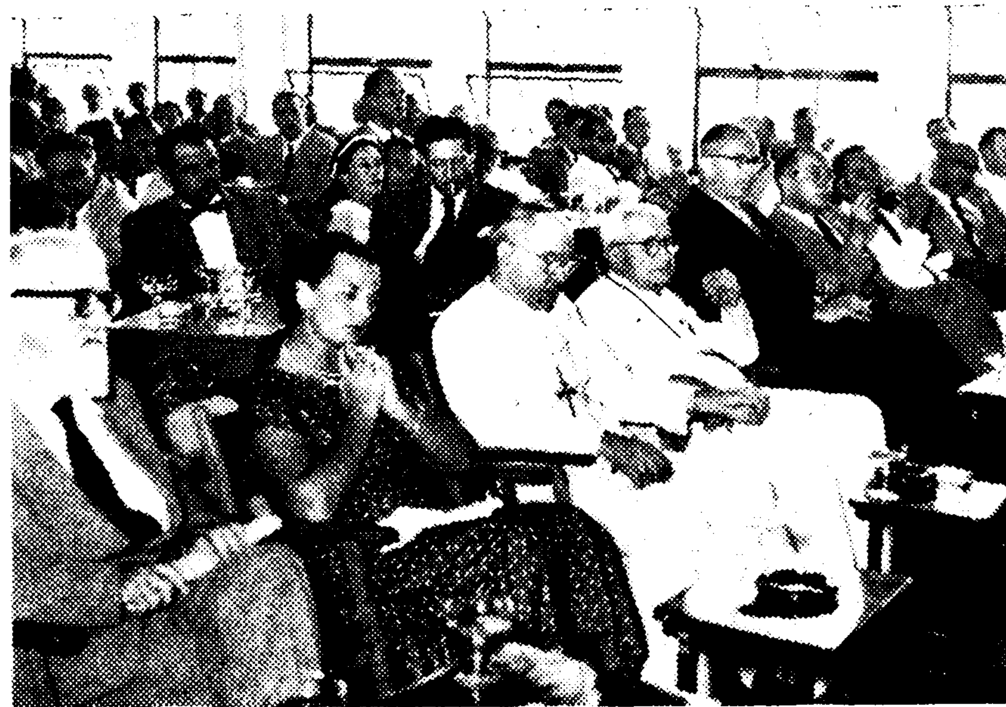
Saigon. — De troepen van de Franse Unie hebben gisteren de stad Thakhek in Midden-Laos aan de grensrivier met Thailand, de Mekong, heroverd. Commando-troepen van de marine trokken als eersten de stad binnen na een opmars van 50 km door het oerwoud. Thakhek werd op de eerste Kerstdag door de opstandelingen bezet. De Fransen ontmoetten slechts geringe tegenstand en volgens de Franse legerleiding werden aan Franse zijde geen verliezen geleden. Later werden de commando's door Franse en Laotiaanse pantsereenheden, infanterie en veldgeschut versterkt.

Door de herovering van Thakhek is de Franse ravitailleringslinie tussen Noord- en Midden-Laos, die door het Kerstoffensief van de Vietminh dwars door Indochina was doorgesneden, weer open gesteld.

Eerste Kamer keurt E.D.G. goed

's-Gravenhage. — De eerste kamer der Staten Generaal heeft gisterenavond het wetsontwerp tot goedkeuring van het verdrag inzake de Europese Defensie Gemeenschap met 36 tegen 4 stemmen goedgekeurd, zodat voor dit wetsontwerp ruimschoots de vereiste twee derde meerderheid werd bereikt.

Tegen stemden Prof. Gerretson (CHU) de voorzitter van de Kamer, Mr. Jonkman (PvdA) en de heren Geugjes en Brandenburg (CPN)

Tijdens het tweede gedeelte van plechtige inzegening en opening van het Radulphus College. De grote menigte autoriteiten heeft zich verzameld in de bovenzaal, waar verschillende sprekers het woord zullen voeren. Op de eerste rij van links naar rechts: dr W.J. Goslinga, mevr. Struycken, mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt, frater Radulphus, gouverneur Struycken, gezaghebber M.P. Gorsira, landsminister W.R. Plantz en landsminister J.H. Sprockel.

Overdracht gevangenen voltooid

Pan Moen Djon. — In de vroege ochtenduren van heden is de overdracht van de anti-communistische Noord Koreaanse en Chinese gevangenen aan het opperbevel van de Verenigde Naties voltooid. Ruim honderd gevangenen 72 Chinezen en 32 Noord Koreanen, verzochten als nog te worden overgebracht naar communistisch of neutraal gebied In totaal hebben de Indische bewakingstroepen 7568 Noord Koreanen en 14.228 Chinezen overgedragen. Het opperbevel van de Verbondenen heeft bekend gemaakt, dat de gevangenen Zaterdag in vrijheid zullen worden gesteld, op de datum die in de bestandsovereenkomst is genoemd. Inmiddels hebben vier Amerikaanse schepen te Intsjon reeds Chinezen aan boord genomen, die naar Formosa zullen worden overgebracht.

Aanslag op voorzitter Guatemelaans Congres

Guatemala. — Naar het Franse persbureau AFP eerst thans verneemt is Maandag j.l. een aanslag gepleegd op de voorzitter van het Guatemalaans Congres tevens vice-president van de republiek, Guillermo Ovando Arriola.

Ovando Arriola, die alleen in zijn auto reed, werd aan de schouder getroffen toen enkele geweerschoten op hem werden gelost. Hij reed zijn auto zelf naar een ziekenhuis en is buiten gevaar. Naar de daders wordt gezocht.

Kernkamp ontving deputatie uit Bonaire

(Van onze Redacteur)

Rooi Catootje. — De besprekingen in de kleine RTC commissie, waarin Henny Eman nog steeds niet deelneemt, verlopen volgens plan. Het ziet er naar uit, dat het intensief overleg, dat gepleegd wordt over het werkstuk in de loop van de volgende week geheel gereed zal komen. Daarna zullen de besprekingen — gelijk wij reeds meldden — in Suriname worden voortgezet, teneinde de resultaten op schrift te stellen en daarmede dus een concept „working-paper" te redigeren.

Gistermiddag arriveerde de Bonairiaanse delegatie, bestaande uit de heren W. de Haseth, L. D. Gerharts en A. E. Booi, op Curaçao. Zij werden op het Albert Plesmanvliegveld hartelijk verwelkomd door de Algemeen Vertegenwoordiger van Bonaire in Den Haag, Cola Debrot. Men noemt in Bonairiaanse kringen de heer Debrot altijd gaarne met de wijdse betiteling „Vertegenwoordiger van Bonaire in Den Haag". Zo werd gistermiddag half vier in het Gouvernementshuis de delegatie van Bonaire door Prof. Minister Kernkamp ontvangen.

Uitvoerig werd van gedachten gewisseld over de allesbehalve volmaakte eilandenregeling, waarvan enkele bepalingen Bonaire belemmeren in zijn ontwikkeling. De deputatie drong, naar wij vernemen, er bij de minister op aan, dusdanige wijzigingen in de Eilandenregeling te brengen, opdat een soepelere zelfstandigheid van Bonaire mogelijk wordt.

De Minister zegde toe, de materie nog eens door te nemen, om te zien wat er in de naaste toekomst gedaan kan worden.

Ook werd in bedoelde bespreking de vertegenwoordiging van Bonaire in de Antilliaanse (grote) RTC delegatie ter sprake gebracht.

Nader vernemen wij, dat de Nederlandse delegatie het voornemen heeft Woensdag naar Caracas te vertrekken om door te reizen naar Suriname. De overige delegaties zullen een dag later, Donderdag, vertrekken.

Parijs. — Volgens de publicatie „Flottes de combat" zal de Sovjet-Russische marine in 1956 beschikken over 300 gevechtsklare onderzeeboten.

De Russische delegatie voor Berlijn

Londen. — Radio Moskou heeft de samenstelling van de Russische delegatie naar de conferentie te Berlijn bekend gemaakt. De voornaamste gedelegeerden zijn de minister van buitenlandse zaken Molotov, Andrei Gromyko, eerste onder-minister van buitenlandse zaken, Jacob Malik, ambassadeur te Londen, Georgi Zaroebin, ambassadeur in de Verenigde Staten; Sergei Winogradof, ambassadeur in Frankrijk; Andrei Poesjkin van het Collegiom van het ministerie van buitenlandse zaken.

Uit Rome wordt gemeld dat de Italiaanse regering besloten heeft een waarnemer naar de Berlijnse conferentie te zenden. De Italiaanse regering acht slechts de Duitse en Oostenrijkse kwesties van rechtstreeks belang.

Volgens Radio Israël zal ook Israël een waarnemer sturen, zo meldt Reuter uit Jeruzalem. Israël maakt zich bezorgd over de herbewapening van Duitsland — aldus premier Sjaret.

Radulphus College plechtig geopend

(Vervolg van pag. 1)

... wereld als een stevige grondslag beschouwd wordt voor iedere ontwikkeling. De gouverneur pleitte voor het gebruik van een vreemde taal in de gewone omgang, omdat het papiament door zijn insulaire begrenzing bepaald en beperkt is. Wanneer men zich in het dagelijkse leven ook van andere talen bedient, zullen school en leven elkaar gemakkelijker vinden. Met de wens, dat het onderwijs op het Radulphus College gegeven moge strekken tot het groeiend zelfbewustzijn van een autonoom rijksdeel, besloot de Gouverneur zijn rede.

Uit de kluiten gewassen

De Gezaghebber M.P. Gorsira, die daarna het spreekgestoelte beklom, zeide, dat met de overdracht van dit schoolgebouw een mijlpaal bereikt is in de geschiedenis van het Curacaose onderwijs. Hij vergeleek het katholiek middelbaar onderwijs mt een hermietkreeft, die op een gegeven ogenblik van huisje moet verwisselen, omdat de bewoning te klein wordt. Zo ook is het met het katholiek middelbaar onderwijs gegaan, dat in een groter huis moest trekken om verder te kunnen leven. Het is wel zo, dat de schenker niet mag roemen over het geschonkene, aldus de heer Gorsira. Maar in dit geval zal niemand het hem toch kwalijk kunnen nemen, wanneer hij de logtrompet steekt over dit majestueus gebouw, dat ondanks de beknottingen die indertijd in de begroting werden aangebracht, een gebouw is geworden breed van opzet, fors en niet zonder enige speelsheid gebouwd. Het kan zich meten met veel wat elders op dit gebied bestaat. Spreker bracht de opofferende arbeid diergenen in herinnering, die deze school bouwden, de werkers van D.O.W. en speciaal de technisch ambtenaar 1e klasse De Vries. Doch ook diergenen, die het onderwijs tot een trap van ontwikkeling brachten als het thans bereikt heeft. Spreker besloot zijn rede met de wens uit te spreken, dat de school veel grote mannen zou mogen voortbrengen en verklaarde het gebouw namens het Bestuurscollege overgedragen aan de Stichting St. Thomas College.

Eeuwige herinnering

Een der leerlingen, Stanley Sprock trad hierna naar voren om het door de heer van Delft ontworpen en vervaardigde borstbeeld van frater Radulphus met enkele toepasselijke woorden aan het Schoolbestuur over te dragen. Hij zeide, dat de keuze van dit borstbeeld geen vondst was. Want wat aldus de jeugdige spreker spreker, dringt zich meer op aan de geest van eenieder, dan om de herinnering aan frater Radulphus door een beeld te vereeuwigen? Hierna bood hij namens leraren en leerlingen van het College de buste aan het Schoolbestuur aan.

De aanwezigen begaven zich vervolgens naar de grote tekenzaal op de bovenverdieping, alwaar een heildronk op het Radulphus College werd uitgebracht.

Loftrompet

Zes sprekers staken hierna in allerlei toonaarden de loftrompet over het nieuwe schoolgebouw en over de grote pionier van het katholiek middelbaar onderwijs, frater Radulphus.

Frater Gualbert, de directeur der school, zeide, dat de Overheid, die op koninklijke wijze aan de tot standkoming van dit gebouw heeft medegewerkt, hiermede bouwde aan een stuk van haar autonomie. Land en Eiland verdienen hiervoor grote dank. Spreker zeide eveneens getroffen te zijn door de aanwezigheid van Monseigneur en de Superior Generaal van de Fraters van Tilburg. Hij wenste frater Radulphus geluk, die door zijn naam en beeltenis als het ware in de school is geincorporeerd. Spreker memoreerde het prachtige werk van architect De Vries en de firma Abeen en gaf een overzicht van de leerlingen-aantalen in de verschillende afdelingen. Hij besloot met de wens uit te spreken, dat het Radulphus mocht groeien en bloeien tot in de lengte van jaren.

Gevoelige toespraak

De heer van Haaren sprak als vertegenwoordiger der ouders. Zijn gevoelvolle woorden maakten grote indruk op de aanwezigen. In de strijd om de ideeen moeten wij de goede zijde kiezen, aldus de heer van Haaren. Er zijn geestesstromingen in de wereld, die onze kinderen willen gebruiken voor idealen, die de onze niet zijn. Allerlei technische vindingen hebben de wereld kleiner gemaakt dan zij ooit geweest is en daardoor een eventueel samengaan met ideeen waarmede wij ons niet kunnen verenigen, ook groter geworden is. Het onderwijs dient de band met de religie te behouden. Dank zij de grootmeester van het katholiek onderwijs is dit mogelijk. Spreker noemde de dag van de inzegening van het nieuwe Radulphus College een apotheose. Hij deed een beroep op de fraters en de leraren om de ouders, uit wier naam hij sprak, te helpen bij de opvoeding hunner kinderen. De ouders kunnen niet zonder het gezag, de wijsheid en de toewijding der fraters. Spreker richtte zich in een persoonlijk woord tot frater Radulphus, de figuur met de grijze lokken en een brillante geest, wiens hart wel moet overvloeien van dankbaarheid, als hij dit trotse gebouw met zijn moeilijke begin-arbeid. Moge frater Radulphus nog lang getuige zijn van de dingen, die door zijn pioniersarbeid zijn gewrocht, aldus besloot de heer van Haaren zijn gevoelige toespraak.

De kosten zullen er wel uitkomen

Dr. Goudeket sprak namens de Vereniging van Leraren bij het M.O. op Curacao. Niet alleen voor het katholiek onderwijs is de dag van heden van grote betekenis, aldus de heer Goudeket, doch voor het Curacaos middelbaar onderwijs in het algemeen. Namens het bestuur en de leden van de Vereniging bracht hij de hartelijke gelukwensen over aan het Schoolbestuur. Men heeft een zwaar hoofd gehad in de grote kosten aan een dergelijk onderwijs-instituut verbonden. Doch wanneer men er later de vruchten van ziet, zal men begrijpen goed gehandeld te hebben. Een volk, dat tegen een geestelijk wil kunnen, kan niet zonder goed en goedgeleid onderwijs. Spreker bood namens de Vereniging een blauw wandbord aan ter verfraaing van de leraarskamer.

Modern en welgelegen

Namens de C.P.I.M.-gemeenschap voerde het woord de heer Moorman. Hij sprak als vertegenwoordiger van de Directie van de C.P.I.M. en tevens als onderwijs-man.

Hij roemde het Radulphus College als een moderne, welgelegen en aestehtisch verantwoorde school. Hij sprak de hoop uit, dat hier het brood der wetenschap met graagte gegeten zou worden en wenste de Curacaose gemeenschap met een dergelijke aanwinst geluk. Met de wens, dat het school en schoolbestuur tot in lengte van dagen wel zou mogen gaan, besloot de heer Moorman zijn toespraak.

Zwervers kregen tehuis!

De heer Meijer, directeur van het Peter Stuijvesant College zeide, dat de scholen voor middelbaar onderwijs op Curacao allen de zelfde moeilijkheden hebben. Zij moeten zelf tastend de weg zoeken in de dingen waarin zij afwijken van Nederland. Zij werken met en naast elkaar, en toch ieder naar eigen aard en inzicht. Hij zeide te hopen, dat de jongens die de naam van Radulphus dragen, deze naam ook eer zullen aandoen. „Gij, zwervers in de tuin van het middelbaar onderwijs," aldus sprak de heer Meijer leraren en leerlingen toe, „gij hebt eindelijk uw vaste plaats gevonden. Ik wens u hiermede van harte geluk".

Taaie arbeid

De rij der sprekers werd gesloten door de voorzitter van het Schoolbestuur, frater Franciscus. Hij dankte allen, die deze dag mogelijk hadden gemaakt. De inzegening van het gebouw is het resultaat van een taai volgehouden arbeid, waarmede men begonnen is omdat men ervan overtuigd was, dat de grote meerderheid van de Antilliaanse bevolking katholiek onderwijs wenst. Spreker gaf hierna een chronologisch overzicht van de voorbereidende arbeid, die tot de bouw van het nieuwe College geleid hadden. Hij dankte de Landsregering, de Staten, het Bestuurscollege en de Eilandsraad voor de geboden hulp en zeide het gebouw namens het Schoolbestuur gaarne te aanvaarden. Spreker rekende op de blijvende steun van het Eilandsbestuur. Architect De Vries bedoelde het gebouw als een der toppen van zijn kunnen. Hij dankte hem alsmede de firma Abeen en allen die tot het schitterend welslagen van deze dag hadden medegewerkt.

Namens frater Radulphus sprak de voorzitter van het Schoolbestuur daarna enkele woorden tot de aanwezigen. Moge in zijn naam de fraters geëerd worden, die in de voorbije zestig jaar met hem aan de opbouw van het katholiek onderwijs hebben gewerkt, moge de Sedes Sapientiae de school blijven beschermen.

Hiermede was de Openingsplechtigheid ten einde. De aanwezigen werden daarna in de gelegenheid gesteld het gebouw te bezichtigen.

Lijfwacht van Italië's President

Men kan ze soms zien lopen te Rome op weg van de kazerne naar het Quirinaal, vroeger het verblijf van de Italiaanse Koningen, nu de residentie van de president van Italië. Ze hebben altijd veel bekijks, zowel van de vreemdelingen als van de Italianen zèlf, omdat ze zo lang zijn. Deze „Corazzieri" (kurassiers) deden vroeger dienst als lijfwacht van de Koningen, nu bewaken ze de president. Geen enkel lid van de lijfwacht is kleiner dan 1.83 meter. Vooral als zij hun parade-uniform aan hebben, zijn zij indrukwekkende verschijningen. Het corps werd in 1831 opgericht door Italië's eerste Koning, Carlo Alberto. Zij vormen een onderdeel van de militaire politie, en behoren eigenlijk paarden te berijden. Men ziet hen echter zelden te paard. Wanneer de President op reis gaat, zijn zij ook present. Een groep vergezelt hem, om ook aan zijn verschijning buiten Rome de nodige kleur en pracht te verlenen.

M. Nahr, man van vele verdiensten

Willemstad. — Het is voorwaar geen gebeurtenis van alle dag, wanneer een onderwijzer 25 jaar lang onder eenzelfde schoolbestuur onafgebroken werkzaam is. En het is daarom, dat op 22 Januari de vlag zal wapperen van het Canisiuscollege op Steenrijk, waar de heer Nahar dan de dag zal herdenken, waarop hij, 25 jaar geleden, zijn eerste les als onderwijzer bij de Fraters van Tilburg gaf.

Achtereenvolgens hebben de St. Jozefschool, het St. Albertuscollege en het Canisiuscollege geprofiteerd van de bekwaamheid en werklust van de jubilaris. Inderdaad: geprofiteerd! Want in de loop der jaren heeft de heer Nahar bij voortduring blijk gegeven uit het goede onderwijzershout gesneden te zijn; vriendelijk en geduldig tegenover zijn leerlingen, maar ook streng en stipt rechtvaardig, hartelijk en behulpzaam tegenover zijn collega's en een uitmuntende steun voor de hoofden der school, waaronder hij heeft gewerkt.

Van eenvoudig hulponderwijzer heeft hij zich in deze jaren via de onderwijzersakte en de l.o. akten voor Engels, Frans en Spaans opgewerkt tot onderwijzer 1ste klas A.

En het is om deze kwaliteiten, dat én Schoolbestuur én collega's én leerlingen gemeend hebben om a.s. Vrijdag de bloemetjes maar eens echt buiten te zetten.

Doch ook buiten de school heeft de heer Nahar zich in deze jaren tal van verdiensten verworven en zich hierdoor een levend bewijs getoond van de grote sociale betekenis van de onderwijzer in de gemeenschap. We stippen hierbij alleen maar even aan de avondcursussen, die hij, tezamen met enkele andere onderwijzers, heeft gegeven, de werkzaamheden die hij verricht heeft voor de R.K. Verkennerij, waardoor hij als een der leiders in 1937 de, Jamboree in Nederland bezocht, maar willen vooral even de aandacht vestigen op zijn aandeel in de voetbalsport.

Zowel op het veld, hij was links-half in het Curaçaose elftal dat in 1929 en 1930 in Caracas speelde, alsook achter de bestuurstafel heeft hij zich werkelijk een sportsman getoond. In deze laatste functie was hij in 1930 en '31 lid van het C.V.B. Bestuur en meermalen lid van het elftalcommissie en maakt op het ogenblik deel uit van het bestuur van De Canisius-boys.

Vanaf deze plaats onze hartelijke gelukwensen aan de heer Nahar, waarin we natuurlijk graag zijn echtgenote en kinderen betrekken en waarbij we de overtuiging uitspreken, dat het hem a.s. Vrijdag zeker niet aan bewijzen van vriendschap en dankbaarheid ontbreken zal.

MEER DAN 200 INZENDINGEN

Willemstad. — Naar wij vernemen bestaat er voor de „Exhibicion di Nos Arte" ruime belangstelling. Er zijn reeds meer dan 200 inzendingen binnengekomen.

GOEDE RECLAME

Willlemstad. — De tentoonstelling 'Curaçao schildert en schilderend' heeft in het buitenland bekendheid verworven en dit doordat de van deze expositie vervaardigde catalogus op aanvraag aan meer dan 250 Musea werd toegezonden.

VAART EN VLUCHT

Haven: in 10 vrachtschepen (uit 7), 17 tankers (11) en 3 zeilschepen (uit 7), 19 passagiers landden, 2 vertrokken en 613 kwamen ii transito.

Plesmanhaven: in 10 en uit 8 vliegtuigen; 117 passagiers landden, 87 vertrokken en 28 in transito.

Ebro naar Aruba, *La Cuabre* naar Cristobal, *Lismoria* van Liverpool naar Los Angeles, *Managas* van Pto. Cabello naar Maracaibo, *Colombie* van Kingston naar La Guaira, *Stella Polaris* van La Guaira naar Cartagena, *Antoniotto Usodimare* van La Guaira naar Cristobal, *Oberon* van New York, *Rosa Esther* van Pto. Cabello en *Ramasay* van Liverpool

Het KLM-vliegtuig, dat Dinsdag van Amsterdam vertrok, landde hedenochtend 04.16 uur loc. tijd op Plesmanvliegveld.

Veendam verdrong Sithoc van de tweede plaats

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — In een spannende en sportieve wedstrijd wisten de jongens van Veendam gisteravond de College-mannen een 4—2 nederlaag toe te brengen. De Veendammers waren deze avond in topvorm, terwijl de Rood-witten, vooral voor de pauze een ietwat slordige partij voetbal lieten zien. Door deze overwinning hebben de Veendammers zich van de vierde plaats verzekerd, die zij waarschijnlijk voorlopig wel zullen behouden. Sithoc is door deze nederlaag echter van de tweede naar de derde plaats verdrongen, tenzij Jong Holland de wedstrijd van a.s. Zondag verliest.

De wedstrijd

Reeds het begin liet zien, dat het een spannende, frisse wedstrijd zou worden. Beide elftallen ondernamen enkele aanvallen en het eerste gevaarlijke schot kwam van de voet van Kripps, dat echter rakelings langs de paal scheerde. Ook Conquet probeerde het even later met een harde treffer van rechts, doch deze belandde tegen de paal en ging „out". Na 25 minuten werd Conquet, wegens een blessure vervangen door Coffie. Dit scheen voor Veendam het teken voor het openen van de score. Bij een schermutseling voor het Sithoc-heiligdom liet keeper Minguel de bal vallen, een schot volgde, werd gekeerd en belandde bij Blume, deze wilde de bal wegwerken, doch de bal kaatste tegen de voet van een Veendam-speler en vandaar in het doel.

Vijf minuten later werd de score door Veendam opgevoerd, toen zij, gebruik makend van een dekkingsfout in de achterhoede met een hard schot, doelman Reintje nogmaals het nakijken gaf. De mannen van Frater Andreas vochten als bezetenen de achterstand in te halen, en reeds waren wij overtuigd van een overwinning van Veendam, toen Giribaldi de hoop in de Sithoc gelederen liet opleven met een verre bal, die voor de doelmond belandde en de keeper gehinderd door eigen backs, de bal niet kon vatten (2—1). Even later constateerden wij een duidelijk zichtbare penalty, doch het scheen dat scheidsrechter Veeris er anders over dacht. Testing was ver naar voren gekomen, doch voordat hij zijn schot kon benutten werd hij door een der Veendam-backs vlak voor het doel „omgeploegd".

Opgefrist en wel, direct na hervatting, begon Sithoc met een fel offensief, dat echter keer op keer, hetzij door slecht schieten of een sterke verdediging van Veendam, doodliep. Testing probeerde met een ver schot, doch deze ging langs de paal en Kripps mocht geen succes boeken met een prachtig genomen handsbal, die keurig door keeper Guanipa werd gekeerd.

Na ongeveer 21 minuten spelen kregen de Veendammers een corner te nemen, en toen de bal direct via de paal in de goal belandde, zag het er voor de Collegemannen donker uit. (3—1).

Zij streden echter de strijd der wanhopigen, doch konden echter niet verhinderen dat Veendam even later de stand vergrootte tot 4—1. Het moet gezegd worden, dat de Salinja-jongens een prachtig partijtje speelden.

Het laatste doelpunt van de wedstrijd werd gescoord door een keurige kopbal van Coffie, ontstaan uit een hoekschop.

B-Klasse

De voorwedstrijd tussen „Uniao Portugues en Atletico Luis Brion werd na een interessante strijd een 3—1 overwinning voor de Uniao.

AMSTERDAM VERLIEST VAN ARGENTIJNSE PROFS

Amsterdam. — Het Amsterdamse voetbalelftal verloor in het Olympisch stadion te Amsterdam de wedstrijd tegen de Argentijnse prof-club Independiente met 3—1. De Argentijnen hadden bij het ingaan van de rust een 2—1 voorsprong.

Bijna 3000 toeschouwers woonden de wedstrijd bij.

IN DEN HELDER

Willemstad. — De „Johan Maurits van Nassau", die gedurende de Kerstdagen in onze haven vertoefde, wordt 6 Februari o.o.v. in Den Helder verwacht.

Volkswoningbouw

Willemstad. — In de gisteren gehouden persconferentie gaf Gedeputeerde Roozendaal enkele interessante gegevens van het volkswoningbouwvraagstuk, dat door betrokken gedeputeerde met alle voortvarendheid hem eigen wordt behandeld. Gedeputeerde Roozendaal deelde mede, dat serieus het probleem zal worden aangepakt, waarbij geput zal worden uit de interessante gegevens, die de prijsvraag voor volkswoningbouw, destijds door het BC uitgeschreven, heeft opgeleverd.

Het voornemen bestaat nu om woningen van een eenvoudige, doch doelmatige, constructie te bouwen. Het betreft hier een begin.

Met de commissie van overleg zal worden gesproken, teneinde vooruitlopend op deze begroting reeds een aanbesteding te houden.

Gedeputeerde Rozendaal deelde voorts mede, dat de liquide middelen van de Eilandskas het mogelijk maakten, dat voorhands nog niet behoeft te worden overgegaan tot het plaatsen van een lening, hoewel Gedeputeerde Rozendaal voorzag, dat in principe een lening bij het vorderen van de woningbouw, nodig zal zijn. Het is inderdaad een daad van wijs bestuursbeleid eigen kasmiddelen aan te wenden voor de bouw van de volkswoningen i.p.v. te gaan lenen, aangezien een lening ook rentebetalingen vergt.

Over de volkswoningbouw en zijn vele facetten, de keuze der gronden, waarop deze woningen zullen verrijzen, plaatsen wij enige tijd geleden een exclusief interview, dat wij met Gedeputeerde Rozendaal mochten hebben. Bereids werd een ambtelijke commissie ingesteld onder voorzitterschap van gedeputeerde Rozendaal met als leden gedeputeerde C. D. Kroon, het Hoofd van Openbare Werken; de heer Nuyten en De Haseth (domeinbeheer), die de verschillende aspecten, het volkswoningbouwvraagstuk rakende, zal bestuderen.

Amateurs in de ring

Willemstad. — De Caribbean Boxing Club met de heer C. Fraites als promotor organiseert voor a.s. Zaterdag een zeer gevarieerd boksprogramma. Aan de wedstrijden zullen deelnemen locale pugilisten en de heer Fraites heeft daarom de prijzen zo laag mogelijk gehouden.

De hoofdschotel van de avond zal bestaan uit een gevecht over tien ronden tussen Sugar Boy Nando, de brilliante bokser van St. Maarten, woonachtig op Aruba tegen de zeer offensieve bokser van Curaçao Kid Walcott.

Als semi-finalisten zullen tussen de touwen verschijnen Young Gavilan en Fighting Couga, in een gevecht van zes ronden. Verder zullen wij te zien krijgen de Brown Bomber, meer bekend als Theo, die wij nog herinneren uit zijn glorie-tijdperk van enkele jaren geleden en die nu een come-back zal maken in de ring tegen Dinamita Negra. Daarna nog zes ronden van Young Shadrack tegen Smiling Kid Ciro en Gentle Donald tegen Buddy Clear over vier ronden. Als extra-toegift zullen wij nog in actie kunnen zien twee amateur boksers in een gevecht van vier ronden, t.w. Little Gavilan en Kid Wilfrido, jonge boksers, die nog niet zijn overgegaan in de prof-klasse.

Ofschoon in dit programma slechts locale boksers optreden, geloven wij toch, dat het een spannende boksavond zal worden, waarvan men zeker volop kan genieten.

HET WEER

Max temp. 29.9 C. (85.8 F), min. 24.8 C (76.6F) en gem. 26.2 C. (79.1 F).

Max wind 22, min 14 en gem. 18 knopen. Neerslag 0.51 mm. Vochtigheidsgehalte 73% Licht bewolkt 11, bewolkt 12 en zwaar bewolkt 1 uur.

AARDIGE GESTE

Willemstad: — De Lionsclub Curacao heeft gisteren een aardige attentie bewezen door gezagvoerder v.d. Kolk en zijn bemanning op de traditionele lunch van gistermiddag te inviteren. Zoals bekend waren de Lions dezer dagen de gast van de KLM bemanning in de nieuwe Convair 340. De viendschapsbanden tussen Lions en KLM werden gisteren weer wat nauwer aangehaald.

In Februari Eilandsbegroting

Willemstad. — Gisteren deelde op de maandelijkse persconferentie Gezaghebber, M. P. Gorsira, mede, dat in de loop van de volgende maand de begroting 1954 van het Eilandsgebied Curaçao in het openbaar zal worden behandeld. De laatste hand, in dit geval het laatste voorbereidend stuk, de Memorie van Antwoord, zal vermoedelijk de volgende week nog aan de Raad worden aangeboden, zodat niets meer in de weg staat de begroting te behandelen. Gezaghebber Gorsira deelde mede, dat het Bestuurscollege er naar streeft de begroting van 1955 ook vóór het eind van 1955 in behandeling te doen nemen. Bepaalde onvoorziene omstandigheden hebben dit bij de begroting 1954 niet mogelijk gemaakt. Het is een eerste vereiste de begroting snel te behandelen, omdat anders bepaalde werken, die op de Kapitaalsdienst staan geplaatst, niet tot uitvoer kunnen worden gebracht. In verband met het werklozenprobleem is uitstel hinderlijk.

JHR SANDBERG NAAR CARACAS

Plesmanhaven. — Hedenochtend vertrok Jhr Sandberg, die op uitnodiging van de Regenten van het Curaçaos Museum een bezoek aan Curaçao bracht, naar Caracas vertrokken voor het houden van een voordracht over Vincent van Gogh. Gisteren was ten huize van de Gouverneur voor de regenten van het Curaçaos Museum en hun dames, medewerkers van prof. Ozinga en de Nederlandse Ministers en andere genoden, waaronder prof. Ozinga en Jhr. Sandberg een gezellige ontvangst.

JONKHOUT ONDERGING ZWARE OPERATIE

Willemstad. — Gedeputeerde J.R. Jonkhout is reeds geruime tijd buitenlands en wel in Venezuela, waar hij in een ziekenhuis werd opgenomen. Gedeputeerde Jonkhout onderging daar enkele zware operaties. Wij wensen onze gedeputeerde van harte een spoedige beterschap.

HIJ DROEG EEN STEENTJE BIJ

Willemstad. — De busjeschauffeur die geen geld ontvangen had voor het verrichten van transportdiensten van de knoekoe naar Sta. Martha, deelde ons mede, dat hij inderdaad geen betaling heeft ontvangen. En dit om de eenvoudige reden, omdat hij er geen geld voor wilde hebben.

Hij verklaarde ons met trots, dat hij blij was zijn steentje te hebben mogen bijdragen. Waarvan acte.

Best-seller

Londen. — Een boek, dat mededelingen doet over de productie van atoomenergie in Engeland en dat Maandag j.l. is uitgekomen, is gebleken zozeer een „best-seller" te zijn, dat de oplage van 12.500, op zichzelf toch al een hoge oplage voor een boek uitgegeven door de regering, nu reeds volledig is uitverkocht, zodat een herdruk van 10.000 exemplaren bevolen is.

Heden overleed tot onze diepe droefheid onze echtgenote, moeder, behuwdmoeder en zuster

Mevrouw Carmen Rebecca Ossenkopp - Soto

De begrafenis zal plaats hebben morgenochtend om 8.00 uur vanuit het sterfhuis naar de R.K. Begraafplaats Berg Altena.

Sterfhuis: Santa Rosaweg 26

J.C. Ossenkopp	G. Kroese-Ossenkopp
en kinderen	R. Heuvelman-Ossenkopp
V.R. Ossenkopp-v.d. Veen	J.A.J. Verschoor-Ossenkopp
H.S. Weber-Ossenkopp	Familie Johnnie Vinck-Soto
	Familie José M. Nahr-Soto

21 Januari 1954

Papini en Michel Angelo

Ontmoeting van twee grote Florentijnen

Ongewone biografie

Michel Angelo, beeldhouwer, schilder, architect en dichter met de geniale universaliteit der Renaissance, heeft zich, als figuur de ruimtewerking verworven, waarmee hij de scheppende God de Vader heeft uitgebeeld. Ruim vier eeuwen na dato is de bezoeker der Sixtijnse kapel zich nog bewust, Michel Angelo gezien te hebben zoals hij leeft in zijn werken. Zoals ten onzent de associatie Nachtwacht-Rembrandt of Gijsbrecht-Vondel ontstaat bij de minst-cultureel-ontwikkelden, zo is voor alle natiën en tijden Michel Angelo een figuur, zo ver boven zijn eigen tijd en landstreek uitrijzend, dat hij tot de verbeelding spreekt als een levende, een actuele persoon.

Het is dan ook niet verwonderlijk, dat vele historieschrijvers zich in de loop der eeuwen aan zijn levensgeschiedenis hebben gewaagd. Volgens zijn stadgenoot de Florentijn Giovanni Papini echter, is dit te dikwijls „haastig herkauwen" geweest van de overbekende feiten. Daarom werd het tijd, dat iemand het besluit nam, een nieuwe levensbeschrijving van Michel Angelo te gaan bewerken. Aldus Papini in de inleiding op „Het leven van Michel Angelo" *), dat hij zelf geschreven heeft. In deze inleidende pagina's zijn er meer zinsneden te leren, die de voortreffelijkheid van het eigen boek en de eigen wijze vaststellen, hetgeen minder voortreffelijke acteurs zich niet zouden kunnen permitteren zonder van verregaande arrogantie beschuldigd te worden.

De strijdlustige, sarcastisch-objectieve professor Papini, die dit boek bij zijn 70ste verjaardag zag verschijnen, zelf een reus, heeft zijn reusachtig model willen beschrijven als „een mens, die niettemin Michel Angelo heet". Of, zoals zijn voorwoord-schrijver, de met hem van oudsher bevriende Jos Vandervelde het zegt: „Hem was de mens Buonarotti groot genoeg als eenvoudig mens en zijn grootheid vond hij juist hierin, dat hij niets meer en niets anders was dan de mens van zijn tijd."

Die tijd was groot. Wij hebben hem nu nòg niet geheel uitgerold. En in de aanzet van die tijd was de mens Michel Angelo groot.

Papini heeft zijn object zozeer in eenheid gezien met zijn tijd, dat men de hartslag van de Cinquecento hoort kloppen in de stethoscoop van Papini. Hij heeft een archief bijeengegaard met nauwgezette scherpzinnigheid, waarin de naam Michel Angelo zijdelings als trefwoord voorkomt. Door middel van dit archief heeft hij hem kunnen observeren en ontmoeten als diens tijdgenoot. Langs de relatie met diens medemensen: zijn familie, opdrachtgevers, gunstelingen en leerlingen, vrienden en vijanden, zijn dienstpersoneel zelfs, is hij het leven van Michel Angelo binnengedrongen. Hij heeft hem gereconstrueerd, niet op de directe wijze door met de scherven zijn beeld nog eens bij elkaar te lijmen, maar door de raakvlakken aan elkaar te passen.

Om deze archeologische wijze van persoonsbepaling, deze negatieve conceptie van zijn biografie, mag Papini inderdaad de arrogantie hebben om te spreken, zoals o.a. op pag. 341, over de „gewone" biografen. Hij heeft zijn navorsingen en gegevens gesorteerd langs het verloop der werkzaamheden vanaf de eerste Madonna, over de David, de Sixtijnse kapel, de praalgraven, tot de laatste Pieta's.

Ik zal over zijn werk spreken, zegt P. „.... doch uitsluitend omdat het daden en uitdrukkingen zijn van zijn bestaan als mens", en op het eind van boek concludeert P.: „Geheel zijn leven was een kerkhof van mislukte dromen."

Michel Angelo's werk zou zijn reactie geweest zijn op verborgen smarten uit niet vervulbare verlangens. Papini's prachtige zegging hiervan luidt letterlijk: „Met zijn voornaamste werken — de Pieta te Rome en de David te Florence — gaf Michel Angelo reeds uiting aan de twee verborgen smarten, welke zijn leven verduisterden: het verlangen naar moederlijke liefde en het verlangen naar schoonheid en kracht. Welke eigenschappen aan zijn persoon ontbraken.

De zoon van een overleden moeder had de stomme liefde uitgebeeld van een levende moeder die haar dode zoon op haar knieën houdt; de kleine, zwakke, olijfkleurige jongeling met zijn verbrijzelde neus had op het plein het titanenbeeld doen verrijzen van de grote, schone en zegevierende jeugd."

In plaats van de verheerlijkte schilder van de Sixtijnse kapel, van thans, heeft Papini ons voorgesteld aan de gekwelde, martelende, teleurgestelde, uit negatieve motieven ploeterende artist.

Toch is dit leven van Michel Angelo geen roman geworden, evenmin een aaneenrijging van archiefstukken, maar een uiterst interessante en belangwekkende vertaling van een mens, die een andere mens goed gekend heeft.

Mogen wij tot besluit van ons respect getuigen voor de uitgever die dit lijvige „standaardwerk" zo royaal heeft laten drukken in een overzichtelijk letterbeeld van De Roos, hetgeen het lezen even luchtig en prettig maakt als de tekst van Papini reeds is. L. T.

*) Giovanni Papini: „Het leven van Michel Angelo in de spiegel van zijn tijd", geaut. vert. G. A. J. Emonds. N.V. Uitg. Lieverlee - Amsterdam.

Michel Angelo's „Pieta" in het Vaticaan. Voor de inspiratie tot het scheppen van dit kunstwerk ontwikkelt Papini, wiens biografie van Michel Angelo hiernaast besproken wordt, een geheel eigen theorie.

VAN HET FILMDOEK

Voor de meesten onzer is Bali een kalm tropisch eilandje, waar men des avonds het getinkel van de gamelan kan horen en ht dansen van de Balinese meisjes kan bewonderen. Voor Bing Crosby, Bob Hope en Dorothy Lamour echter is het een eiland, waar men pret kan maken en waar het onmogelijkste mogelijk wordt. In de nieuwe film „Road to Bali" kunnen de liefhebbers dit trio bewonderen in al hun pracht en glorie.

In de Road-serie verschenen reeds eerder „Road to Singapore", „Road to Zanzibar", „Road to Morocco", „Road to Utopia" en „Road to Rio".

De filmliefhebbers, die deze „Road"-films reeds gezien hebben, weten dus al, wat er aan zang, hilariteit en romantiek geboden wordt. Dit week-end in Roxy.

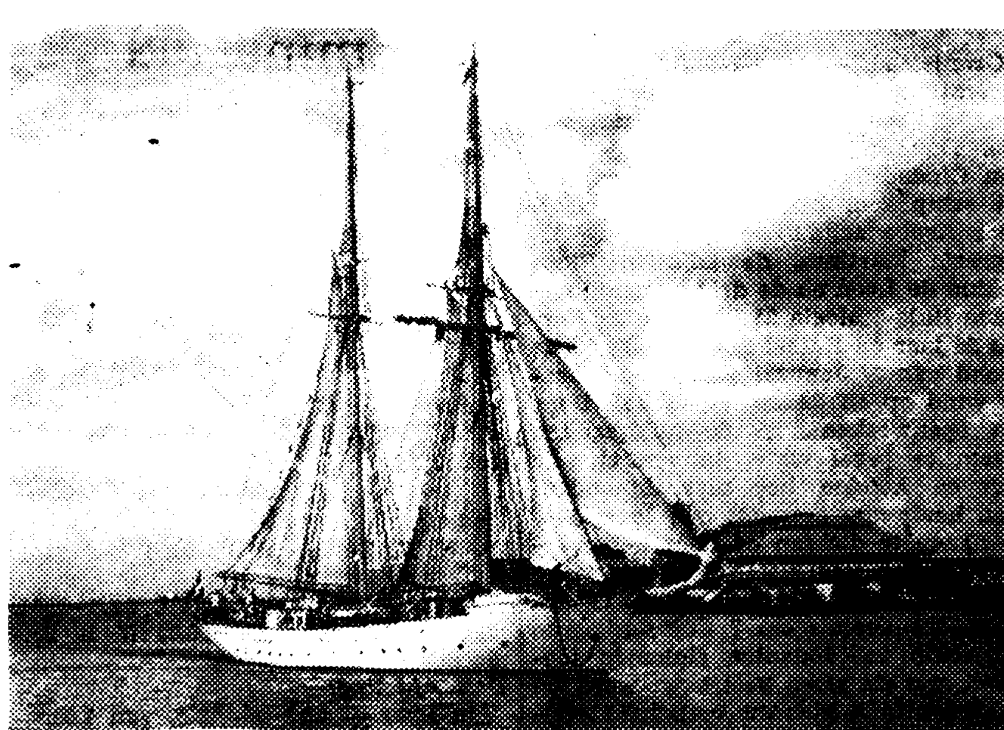
De meest sensationele film is ongetwijfeld te zien in het **Cinelandia Theater**, waar een Paramount film van een geheel ander kaliber vertoont wordt, n.l. „The War of the World".

Deze fantastische film zal zeker het overgrote bedeelte van bioscoopbezoekers doen huiveren en schrikken, wanneer de Marsbewoners met moordende electrostralen op aarde komen in machines, die door niets te vernielen of tegen te houden zijn. Overal ter wereld komen de Marsmannen als symbolen van verschrikking. Eerst vallen zij als een meteor naar beneden, om daarna met een vooropgesteld plan met de vernietiging van de wereld een aanvang te maken.

Wanneer vliegtuigen, kanonnen en andere moordende wapenen tegen de vreemde zwevende toestellen van de Marsianen niets kunnen doen en gewoon als bespottelijk speelgoed met de stralen van de „Marsianen „verrast" worden, neemt Washington het laatste redmiddel, de A-bom.

Vol spanning wacht de gehele mensheid op de ontploffing. Wanneer deze echter komt, is het eerste wat waarnemers uit de grote rookzuil te voorschijn zien komen, de Mars-machines. Verwoed zetten deze hun aanval op de steden en dorpen voort. De hoofdrolspelers van deze film, die uiteraard als een wonder verscheidene malen de afgrijselijke planeetbewoners ontsnapten, geven zeer goed spel te zien. Vooral Ann Robinson en Gene Barry, de professor, die al spoedig een diepe genegenheid voor Ann onthult, geven sterk spel ten beste. Tenslotte worden de Marisianen verslagen. hun bloed blijkt n.l. niet tegen de aardse lucht bestand.

De oplossing van het verhaal lijkt ons even gezocht, als de film van opzet is.

ZWEEDSE SCHEPEN LIEPEN HAVEN BINNEN

Willemstad. — Twee schoeners van de Zweedse Marine liepen hedenochtend onze haven binnen. Aldus vernemen wij van de Marvo. Het zijn Hs. Ms. Gladan en Hs. Ms. Falken. De beide schepen zijn in October uit Zweden vertrokken voor een oefenreis die tot April zal duren.

De schepen die een hulpmotor aan boord hebben, varen zoveel mogelijk met behulp van zeilen en hebben een bemanning van 40 koppen aan boord. Hieronder zijn 24 adelborsten.

De Gladan, onder commando van de Lt. ter Zee 1e klasse B.K. Atterberg en de Falken, onder de Luit. ter Zee 2e klasse B.B. Ggyllenton zullen ligplaats kiezen aan de nieuwe haven. Maandag vertrekken de beide schoeners weer.

Moderne reconstructie van Bijbels verhaal

Vele eeuwen geleden verklaarde Joseph een droom van de pharaoh van Egypte over zeven vette en zeven magere koeien. De zeven vette koeien, zei hij, betekenden, dat Egypte gedurende zeven jaar overvloedige oogsten zou hebben en de zeven magere koeien voorspelden, dat in de daarop volgende zeven jaar de oogsten zouden mislukken. Hij raadde de pharaoh daarom aan een wijs en bekwaam man aan te stellen — „en het vijfde deel der vruchten gedurende de zeven jaren van vruchtbaarheid.... verzamele hij (die man) in voorraadschuren.... En het worde gereed gehouden voor de komende hongersnood der zeven jaren, die Egypte zal drukken, en het land zal niet van gebrek ten gronde gaan".

Deze geschiedenis wordt thans weer voor practische doeleinden in beeld gebracht onder leiding van de regering van Jordanië en de Amerikaanse missie voor technische hulp aan dit land. Volgens het advies van Joseph zijn Amerikanen en Jordaniërs namelijk bezig tien gigantische betonnen graanschuren te bouwen, waarin oogstoverschotten voor magere jaren kunnen worden bewaard.

Naar schatting mislukt de oogst in Jordanië eens in de vijf à tien jaar volledig en een slechte oogst kan ieder willekeurig jaar voorkomen. In de loop der tijden zijn daardoor talloze mensen van honger omgekomen en dit werd altijd als normaal geaccepteerd, omdat hongersnood tengevolge van het mislukken van de oogst als onvermijdelijk werd beschouwd.

Natuurlijk waren er mensen, die van deze situatie profiteerden. Speculanten en kooplui zonder geweten sloegen na een goede oogst grote voorraden in en hielden die vast tot er hongersnood was, om ze dan met flinke winsten te verkopen. Nooit bleek dit beter dan tijdens de hongersnood van 1951, toen de Verenigde Staten Jordanië met een gift van negenduizend ton graan te hulp kwamen. Als bij toverslag stroomde toen een vloedgolf van gehamsterd graan te voorschijn met het gevolg, dat de prijzen in één dag kelderden.

De voorraadschuren, welke Joseph in Egypte liet bouwen, zullen uiterlijk niet veel overeenkomst hebben gehad met degene, die nu in Jordanië zijn en worden opgericht. De moderne constructies zien er uit als reusachtige igloos en worden gevormd door volgepompte rubber ballons te bespuiten met cement; wanneer het cement opgedroogd en hard is, worden de ballons verwijderd, zodat alleen de cementen koepels blijven staan. Ieder van deze voorraadschuren is een veilige opslagplaats voor vijfhonderd ton graan.

De cementen kaasstolpen hebben grote voordelen. Ten eerste zijn zij goedkoper dan elke andere denkbare voorraadschuur en verder beschermen zij de inhoud volkomen tegen vocht en ongedierte, eigenschappen, die de opslagplaatsen van Joseph zeker wel niet gehad zullen hebben.

De tien graanschuren, welke thans gereed zijn, staan in de omgeving van Amman. Zij zullen collega's krijgen in de buurt van Irbed, Karak en Nablus, en verwacht wordt, dat deze methode, om hongersnood tegen te gaan, weldra in het hele Midden-Oosten navolging zal vinden. De kosten vormen natuurlijk een bezwaar — de bouw van elke „igloo" vergt zeventienduizend dollar —, maar daartegenover staat, dat stabilisatie van de graanvoorraad en de graanprijzen de economie van de landen in het Midden-Oosten zeer zeker gunstig zal beïnvloeden.

In kinderkliniek waren ze achterlijk

Geneesmiddel voor ziek jongetje lag voor het grijpen

Rotterdam. — Dezer dagen publiceerden wij uitvoerige berichten over het Oostenrijkse jongetje, dat met behulp van een Amerikaans geneesmiddel op het laatste ogenblik het leven werd gered. Tot tweemaal toe moest hiervoor een vliegtuig uit Amerika komen en voorts werden nog een helicopter en tenslotte een auto ingeschakeld om het belangrijke medicament te bestemder plaatse te brengen.

Een bekend Rotterdams specialist voor hartziekten deelde thans het A.N.P. mee, dat anti-hemophilia-globuline, het bloedstollingsmiddel waar het hier om ging, juist ook in huis-apotheek aanwezig was. Maar bovendien weet iedere arts in Nederland, dat hetzelfde middel te bestellen is bij het centraal laboratorium van het Binnengasthuis te Amsterdam.

Genoemde specialist deelde voorts mede, dat prof. Van Creveld een aantal jaren geleden over het anti-hemophilia-globuline reeds enige artikelen heeft geschreven. De Amerika-cultus, waaraan men ook nu weer ten offer is gevallen, is dus geheel overbodig geweest. Men had ook dichter bij huis terecht gekund in Europa en zelfs in Nederland.

Bovendien is het in medische kringen bekend, dat Sandos te Bazel een middel levert, het zogenaamde trombine, dat, wanneer het met een wat op een wond wordt gebracht, na vijftien seconden bloedstolling veroorzaakt. Gelukkig is het leven van het kind toch gered, al is het dan langs een grote omweg gegaan.

Men krijgt zo geen bijzonder verheven indruk van de medische kennis in de kinderkliniek te Innsbrueck.

Inmiddels maakt de jongen, waarover het hier gaat, Gottfried Eder, het goed. Hij zal nog enige weken in het ziekenhuis moeten blijven. De eerste injectie had reeds tot gevolg, dat het bloeden ophield. De nacht daarop bracht de Tiroler jongen zeer rustig door; de daarop volgende dag was hij zeer opgewekt en praatte en lachte met de verpleegsters.

Klok voor Mars

Lancaster. — De te Lancaster in de Amerikaanse staat Pennsylvania gevestigde „Hamilton Watch Company" heeft medegedeeld een klok te hebben vervaardigd, die tezelfdertijd de tijd, de maand en het jaar aangeeft voor Mars en de aarde. De maatschappij verklaarde, dat de klok is vervaardigd voor toekomstige reizigers in het heelal, hieraan toevoegend, dat het nog niet vaststaat voor welk doel de klok vóór die tijd zal worden gebruikt.

Madrid. — Het geboortehuis van Goya te Fuendetodos, is geheel gerestaureerd. De eigenaars — de familie van de schilder Zuolaga — zijn voornemens het huis in de stijl van Goya's tijd te meubileren, opdat het zo spoedig mogelijk als museum kan worden opengesteld.

Rugby-match met fabelachtige recette

Om de erkenning van de Zuidelijke Vereniging van Universiteiten en Middelbare Scholen voor hun eigen hogeschool te verwerven, heeft de Senaat van de universiteit van Houston in de Amerikaanse Staat Texas zich ertoe verplicht, enkele bijgebouwen bij het hoofdgebouw op te laten trekken, de sportvelden uit te breiden en in het algemeen verbeteringen te laten aanbrengen, waarvan de totale kosten achthonderdduizend dollars (ruim anderhalf millioen Curaçaose guldens) zullen bedragen.

De Senaat was nog bezig, zich het hoofd te breken over de vraag, hoe dit kapitaal bij elkaar te krijgen, toen het rugby-team van de universiteit al bezig was, de moeilijkheden uit de weg te ruimen. Het speelde een wedstrijd tegen de ploeg van de universiteit van Baylor en volgens de algemene voorspellingen zou het die wedstrijd met groot verschil verliezen.

Onbewust kapitalen verdienen.

Misschien hebben die knapen van Houston geweten wat hun inspanningen teweeg zouden brengen, misschien ook waren zij alleen maar bijzonder goed in vorm. Hoe het ook zij, zij speelden als voor hun leven en sleepten daardoor zonder het een ogenblik te kunnen vermoeden enorme bedragen in de wacht. Iedere man van Houston die de bal ook maar heel even aanraakte, verdiende voor zijn school toch minstens honderd dollar; een full-back, die een tegenstander vlak voor de doellijn nog net bij zijn benen kon pakken, greep daarmee tevens honderdduizend dollar en het was alsof de aanvallers zuiver gouden ballen over de doellijn van de tegenpartij naar de kas van de universiteit droegen. De wedstrijd eindigde in een 37-7 overwinning voor Houston.

Niemand was blijer dan de heer Hugh Roy Cullen, oliemagnaat en voorzitter van het curatorium van de universiteit, die er intens van had genoten, dat de jongens zo voor de eer van hun school hadden gestreden. Hij vond blijkbaar, dat hij van zijn kant nu ook wat voor de hogeschool moest doen.

Enkele dagen later verklaarde hij tijdens een studentenfeest, dat hij zo onder de indruk was gekomen van de „grote strijdvaardigheid en geestkracht", welke het rugby-team aan de dag had gelegd, dat hij besloten had de universiteit olieaandelen ter waarde van twee en een kwart millioen dollar te schenken!

Gewoontegebaar....

Het was niet de eerste maal, dat de heer Cullen, die directeur-generaal van de Quintana Petroleum Corporation is, een dergelijk genereus gebaar jegens de universiteit maakt. Reeds eerder heeft hij de universiteit bedragen ter waarde van vijfentwintig millioen dollar gegeven. Twee grote bijgebouwen van de universiteit dragen de namen van zijn grootvader en van een van zijn zoons en zijn eigenlijk gedenktekenen voor hen.

Enkele jaren geleden verklaarde de heer Cullen, dat hij en zijn vrouw bezig waren, een fonds van honderdzestig millioen dollar voor het onderwijs en de geneeskunde in Texas te vormen.

Nieuw soort roulette

(Van onze verslaggever)

Gelegenheid geven tot hazardspel is een bezigheid, die hier te lande door de justitie weinig gewaardeerd wordt. Een zaak tegen een tweetal verdachten die zich Woensdagmiddag deswege voor de Amsterdamse rechtbank moesten verantwoorden, vertoonde echter toch nog een lichtpuntje. Dit lichtpuntje bestond uit een nieuw soort roulette, die een der verdachten geconstrueerd had. Het nieuwe nu lag daarin dat de spelers het rollen van het balletje zelf kunnen beïnvloeden, zodat dit nieuwe spel zeker buiten de termen van de Loterijwet zou vallen. Jammer genoeg had de uitvinder zich in de zaak, waarin hij terecht moest staan, aan een oud model roulette bezondigd. Daardoor kon hij de werking van het ingenieus geconstrueerde nieuwe model niet aan de rechters demonstreren.

Demonstratie in de wachtkamer van de rechtbank

In de wachtkamer van de rechtbank deed hij de geheimen van zijn toestelletje daarom alvast maar voor ons uit de doeken. Het geval ziet er uit als een gewone roulette, zoals u en wij het met gepaste afkeer wel eens gezien hebben. Op de top van de as van het draaiend veld is echter een liggend magnetisch staafje gemonteerd, dat dus in een horizontaal vlak met het veld meedraait. De spelers, om het bakje vergaderd, zijn allen gewapend met een magnetisch staafje, waarmee zij ieder te eigen voordele het fascinerend speeltuig zullen gaan bezweren. Komen zij met hun staafje dicht bij het op de draaias gemonteerde magneetje, dan zal dit de aantrekking daarvan ondervinden. Zolang het veld nog snel draait, zal het echter volgens de wet der traagheid aan deze aantrekkingskracht weerstand bieden en doordraaien. De kunst is nu, om bij de allengs verminderende snelheid het juiste ogenblik te bepalen waarop men met zijn staafje moet gaan opereren om het veld in de gewenste stand tot stilstand te brengen. Doet u het te vroeg, dan draait het ding nog door, zodat een uwer concurrenten de vruchten van uw arbeid plukt; doet u het te laat, dan vist u letterlijk achter het net, dat uw voorbuurman met zijn staafje gespannen heeft.

Wij moeten bekennen, dat wij na weinige aanwijzingen alras in het spelletje verdiept waren. Met het staafje riepen wij en onze medespelers een wirwar van magnetische velden op waar het draaischijfje meermalen geen wijs meer uit wist. De uitvinder kunnen wij u helaas niet noemen. Want terwijl wij met hem geheel in het spel verdiept waren, riep de deurwaarder zijn naam af. En de officier van justitie eiste later honderd gulden boete of dertig dagen hechtenis........

Washington. — Amerikaanse ambtenaren in Washington hebben voorspeld dat het meningsverschil tussen de Verenigde Naties en de communisten over de krijgsgevangenen tot nieuwe vertraging zal leiden van de vredesbesprekingen te Pan Moen Djon.

Wie is de gelukkige ?

1e Prijs (Curaçao)	9029
2e Prijs (Curaçao)	7785
3e Prijs (Curaçao)	24918
4e Prijs (Curaçao)	21952
5e Prijs (Curaçao)	19316

Prijzen van ƒ 700.—: 3812 — 6353 — 10798 — 11133 — 23270.

Prijzen van ƒ 500.—: 3173 — 3218 — 7440 — 10057 — 11043 — 11273 — 11322 — 18467 — 20067 — 23117.

Prijzen van ƒ 300.—: 627 — 1589 — 4480 — 4938 — 5291 — 5870 — 8515 — 8873 — 10718 — 11421 — 12144 — 13140 — 14973 — 15129 — 16355 — 17486 — 19303 — 20989 — 21740 — 24438.

Prijzen van ƒ 200.—: 670 — 1146 — 1354 — 2047 — 2427 — 2580 — 3458 — 3830 — 3998 — 4184 — 4504 — 5306 — 6194 — 6281 — 6839 — 7127 — 7166 — 7468 — 7905 — 8280 — 8324 — 8811 — 8863 — 9262 — 9512 — 9772 — 10179 — 10427 — 11086 — 11962 — 12120 — 13823 — 14247 — 15339 — 15961 — 16593 — 17027 — 17712 — 19253 — 19971 — 20582 — 20963 — 22464 — 22750 — 23644 — 23736 — 24126 — 24577 — 24753 — 24892.

Prijzen van ƒ 100.—: 57 — 340 — 975 1234 — 1535 — 1587 — 1896 — 2036 — 2176 — 2418 — 2593 — 2644 — 3030 — 3254 — 3327 — 3770 — 3793 — 4088 — 4553 — 4654 — 5208 — 5299 — 5937 — 6021 — 6412 — 6561 — 6855 — 7029 — 7250 — 7612 — 8728 — 9114 — 9659 — 9686 — 10217 — 10616 — 11026 — 11163 — 11430 — 11585 — 12960 — 13224 — 13318 — 13597 — 14088 — 14234 — 14569 — 14654 — 15040 — 15093 — 15882 — 15911 — 16079 — 16135 — 17278 — 17735 — 18014 — 18623 — 18751 — 19348 — 19530 — 19543 — 19589 — 20190 — 20631 — 20763 — 21015 — 21767 — 21811 — 22597 — 22727 — 22746 — 23830 — 24124 — 24944.

Bijzondere Prijs van ƒ 100.—: 4182.
Bijzondere Prijs van ƒ 50.— 3181 — 144.

Op 20 Januari werd

MIRJAM

door God aan onze zorgen toevertrouwd.

A.J. ten Velden.
W.J.A. ten Velden-Sterenborg.

tijdelijk adres
St. Elisabeth Gasthuis.

ARUBA

EEN ONDERHOUD MET PROF. VAN DER PLANK

Oranjestad. — Prof. dr. G.H. van der Plank, hoogleraar aan de Veeartsenij Faculteit te Utrecht, was zo vriendelijk de pers een onderhoud toe te staan, waarbij ook de veearts, dr. Sutmoeller aanwezig was. Prof v.d. Plank maakt deze reis op uitnodiging van het B.C. daar dr. Sutmoeller reeds intensief bezig is maatregelen te nemen die er op gericht zijn landbouw en veeteelt op een hoger niveau te brengen. Van Aruba uit vertrekt de professor Woensdagavond via Curaçao naar Suriname. Vandaaruit gaat de reis naar Caracas, waar mevr. v.d. Plank momenteel bij familie logeert. Dan wordt gereisd via Mexico naar Nederland.

Prof. v.d. Plank verzocht de pers met nadruk te vermelden dat geiten eigenlijk de grootste boosdoeners zijn voor een bodem en klimaat als Aruba. Zij vreten de planten dikwijls met wortels en al op, waardoor de erosie groter afmetingen aanneemt. Schapen zijn in dit opzicht minder gevaarlijk, doch hebben overigens weinig nut. Door de mogelijkheden tot erosie te beperken, zal het water belet worden af te vloeien en krijgt de vegetatie meer kans. Er moet dus begonnen worden de geiten vast te houden en door kruising met Europees ras trachten melkgeiten te krijgen. Het zal in de beginne zeker moeilijkheden scheppen om in te grijpen in de gedragingen en traditie van de bevolking, die tot nu toe aan deze soort van roofbouw gewend is. Dr. Sutmoeller voegde hieraan toe, dat men hoopt de bevolking zover te krijgen, dat bepaalde gezinnen een zeker aantal van deze geiten zullen houden en dan op cooperatieve basis de melk van deze dieren verkopen. Men bereikt er een tweeledig doel mee. De erosie krijgt minder kans doordat de geiten het land niet meer kaal vreten waardoor de grond door de groeiende vegetatie vast gehouden wordt èn men verkrijgt een veestapel die van nut is door de productie van melk. Momenteel worden toch maar weinig geiten geslacht en een zeer groot percentage voor de consumptie komt uit Venezuela. Het houden van geiten is dan ook meer een kwestie van „standing" en het is te hopen dat het Bestuur mede zal werken met het opruimen van deze dieren door het nemen van krachtige maatregelen.

Doordat de overdracht van het departement- van Landbouw, Veeteelt en Visserij nog steeds niet in zijn geheel is afgewerkt, — het materiaal is nog niet geheel overgedragen — worden vele dingen vertraagd. Met het inkuilen van de groene maiz is bereids een aanvang gemaakt. Op Wajaca zijn drie metalen Silo's in elkaar gezet en twee van cement. Deze laatste soort is die waarop de bevolking zal zijn aangewezen. De maiz wordt door een snijmachine, aangedreven door een jeep, in stukken gehakt en in de silo geblazen. Deze silo's zijn momenteel verschillend in grootte, de diameter is 2-½ tot 3 meter. De meeste zijn ongeveer 3 meter diep. Op de voorraad maiz worden zouten gestrooid, daarna wordt dit bedekt met een zandlaag van ½ meter. Het belangrijke veevoeder wordt gedurende het droge seizoen aan de veehouders verstrekt. De Overheid heeft de maiz opgekocht, doch daar dit een slecht maiz-jaar is, kon met vijf silo's volstaan worden. De voorraad is momenteel 30 tot 35 ton en men hoopt er nog 40 ton bij te krijgen. Het is voorlopig een voorbeeld-bedrijf, die de landbouwers en veehouders tot navolging moet strekken. De maiz is niet het enige veevoeder dat in voorraad gehouden wordt. In November kwamen 250 balen hooi aan en nadien 100 balen per maand. In de toekomst wil men 100 balen per maand blijven aanvoeren. Op deze wijze hoopt men de economische basis van dit gebied te kunnen verbreden. Ook de pluimveeteelt behoeft voorlichting, zodat men, indien de producten en voortbrengselen op cooperatieve basis worden verhandeld, men er het beste profijt van kan trekken. Een en ander zal natuurlijk vrijwillig moeten geschieden.

Verder zal nog worden bekeken in hoeverre er inheemse planten gevonden worden, die, eventueel na bewerking, voor veevoeder in aanmerking komen.

Wij dankten prof. v.d. Plank en dr. Sutmoeller voor hun inlichtingen, welke voor de plaatselijke veehouders van zeer veel nut kunnen zijn.

De Altagracia zonk

Oranjestad. — In aansluiting op ons bericht van Gisteren m.b.t. de „Altagracia", een tweemast schoener van Sto. Domingo, vertrokken 15 Januari van Ciudad Trujillo vernemen wij dat dit schip met een volle lading fruit naar Aruba zeilde. De eigenaar is Altagracia Martinez, de kapitein Bienvenido de Leon en de drie bemanningsleden Rafael Megia 25 jaar, Rafael Vargas 26 jaar en Rafael Soto 23 jaar in de avond van 17 Januari stak er een harde wind op en de zee stond hol. Door het openwerken van de huidplanken kwam er veel water binnen en de pompen konden het niet bijhouden. Men heeft nog getracht met losse jute de naden te dichten en door het overboord zetten van kisten fruit het schip drijvende te houden, doch op 19 Januari des avonds om 7 uur verkeerde het schip in zodanige zinkende toestand, dat de sloep gestreken werd en de bemanning zich in veiligheid stelde. Enkele ogenblik later zonk het schip de diepte in. Men was toen op ongeveer 25 mijl van Aruba, tussen Aruba en Curaçao, om 6 uur 's middags kwamen ze op Aruba. Het schip meette 40 B.R.T. en was verzekerd voor $ 11.425.—.

Leeuwtje lunchte mee

Londen. — Een van de officiële gasten van een lunch van varieté-artisten in Savoy Hotel in Londen is een enkele weken oud leeuwtje, dat in een vliegtuig op weg naar Engeland was geboren. Het leeuwtje is eigendom van de impressario Jack Hylton en is gedoopt met de naam „Winnie" naar de pianist Winifred Atwell, die kort geleden tijdens een liefdadigheids-voorstelling piano speelde in een leeuwenkooi.

———

Londen. — Een advertentie in het Praagse dagblad „Svobodne Slovo" luidde: „Ik wil mijn boerderij van dertien hectare, met vee en alles wat er bij hoort, voor niets weggeven. Brieven onder nr. 36967".

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:
Telegram Afdeling:

Kantoor open 16 1 05.30 — 18.30 tel. 01.30 — 05.30 J. J.J Roos tel 2137.

Personeel afdeling.
Zaterdag 16 Jan. 12.00 t/m Zat. 23 Jan. J. v.d. Oever, Valkenweg 18, J.D. tel. 4436. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
J. v.d. Vlis Compaanlaan 3 Gr Kw. tel. 3124

C. S. M.

Rederij:
P. W. K. Zuiderent tel. 2950
Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458—2551. 18.00 — 19.00; 23.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276. van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128.
TEATHER ASIENTO
„The man who came to Dinner".
Geen kinderen beneden 16 jaar.

Loodsen per helicopter

Brussel. — Binnenkort zullen in België waarschijnlijk helicopters ter beschikking worden gesteld van de loodsen op de Schelde.

Hierop wordt door de Belgische reders aangedrongen, omdat zij hierin het aangewezen middel zien, om het tijdverlies tegen te gaan, dat voortkomt uit de verplaatsingen van de Belgische loodsen tussen Antwerpen en Vlissingen en omgekeerd.

De Belgische reders dringen eveneens aan op het opnieuw toepassen van het stelsel van vaste loodsen. De schepen van de regelmatige lijnen zouden dus bij het op- en afvaren van de Schelde telkens aan dezelfde loods moeten worden toevertrouwd. Deze zou aldus volkomen vertrouwd kunnen geraken met de vele eigenaardigheden, die ieder schip vertoont.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

5.30 Op avontuur in de muziek. 5.50 Gramophoonplaten. 6.05 Cumpleanos Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.30 Wat de handel biedt 8.30 Nederland zoals het reilt en zeilt. 8.45 Ouderwetse Balzaal 9.15 Londense Studio Melodiën 9.45 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Missierubriek. 19.00 Nieuws. 19.17 Muziek voor iedereen. 19.30 Ned. Kroniek. 19.40 „Een kwartier met Sonja Oosterman". 19.55 Rubriek voor de vrouw. 20.01 Platennieuws uit Amerika. 20.16 Voor de West o. a. met Zuid-Amerika in het Nieuws en groeten voor militairen. 20.46 Persoverzicht. 20.55 Avondgebed: Pater L. Verhagen O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Voor Kinderen 17.10 Amusementsprogramma 17.40 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Dienst welzijnszorg 18.40 Nieuws en Lotex 19.00 Voor de patiënten in de Barakken 19.10 Surinaamse Slagzinnen 19.20 Four **Surinam Brothers zang 19.40 Voor de** Ouderen jeugd 20.00 Advertenties, 20.10 De Rithmmakers 20.40 U vraagt de Avros draait 21.00 Advertenties 21.10 U vraagt de Avros draait 21.25 nieuws en Sluiting.

AGENDA

WEST-END „Belle of old Mexico"
CINELANDIA: „The war of the world"
ROXY: „Een huis vol mensen"

WIT GELE KRIUS:
De Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Haaren, Niewindstraat 22 A, tel 3773
APOTHEKEN:
De nachtdienst wordt waargenomen door *Botica Juliana*, Julianaplein 6 tel. 2400 en *Botica Brion*, Brionplein 29 (O), tel. 3222.

BEKENDMAKING

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in de Nederlandse Antillen, maakt bekend

dat door hem ontheffing is verleend van de bepalingen van de Winkelsluitingsverordening 1932, met dien verstande, dat op Zondag 24 Januari 1954 de winkels op het eiland Curaçao geopend mogen worden van 07.30 — 12.00 uur.

Curaçao, 20 Januari 1954.

De Procureur-Generaal vnd.,

J.J.A. ELLIS.

Tussen neus en lippen

Voor de Poes

In de wereld van de Amerikaanse kattenvrienden is een meningsverschil gerezen, dat voorlopig een einde schijnt te hebben gemaakt aan de daar gebruikelijke poesliere verhoudingen. De vraag is n.l., wanneer de nationale kattenweek moet worden gehouden. De National Cat Week Inc. te Pittsburg beweert, dat de aloude nationale kattenweek de week van 2 tot 9 November dient te zijn. „Neen", zegt de American Feline Society Inc. te New York, „het moet de week van 5—11 November wezen." Geen van beide organisaties wil van toegeven weten. „Ik heb hun de olijftak aangeboden", zuchtte de voorzitter van de Feline Society, Robert Lothar Kendell, „maar ze hebben mijn brief niet eens beantwoord. Het is onzin elkaar het leven zuur te maken om twee kattenweken. In het belang van de harmonie en van de 22 millioen katten, die wij proberen te helpen, moeten we het eens kunnen worden over eenzelfde week. Twee katenweken stichten maar verwarring bij het publiek."

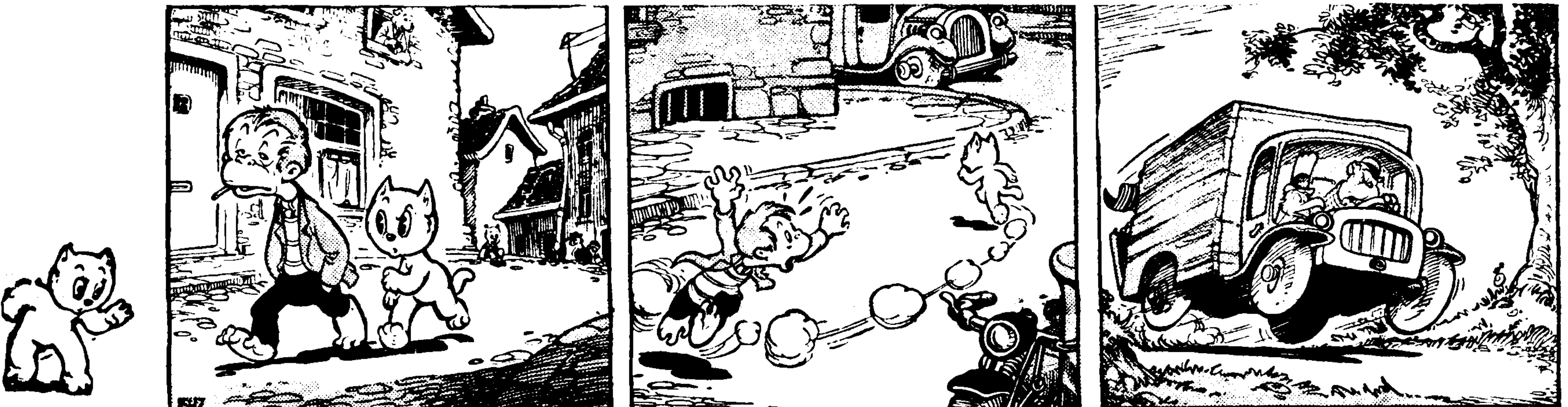
Guy Bogart, president van de National Cat-Week, verklaarde: „Persoonlijk wens ik beide organisaties alle succes.... de aloude N.C.W. eist voor zich niet het monopolie op van het streven om de mensen er toe te brengen van katten te houden, ze te waarderen, te begrijpen en beter voor ze te zorgen.... ik heb geen behoefte aan getwist. Ieder, die wil helpen het Amerikaanse volk te overtuigen van de waarde en de beminnelijke eigenschappen van alle katten, behoort tot onze broederschap. Engeland moge de leeuw hebben verheven tot nationaal symbool, de V. S. de adelaar en Rusland de beer; de kat met zijn hooggeheven staart en zijn ondoorgrondelijke ogen is het ware symbool van de menselijke beschaving."

Hoe een man van de middengroepen in de knoop zit.

Gezien de wreedheid der katten met het spelen met weerloze muizen, de stiekumheid van hun nachtelijke omzwervingen, de zachtheid van hun fluwelen pootjes, waarin zij doorgaans hun klauwen verbergen en hun bereidheid om bij het minste en het geringste te blazen en een boze hoge rug op te zetten, valt er iets voor die symboliek te zeggen. Ondanks de verdeeldheid in het leger der liefhebbers van poezen, hebben de katten het volgens een zekere heer Kendell in de V. S. steeds beter gekregen, al zijn er nog 10 millioen woningzoekenden onder hen. Ze zijn in de rangorde van geliefdheid van de twaalfde naar de tweede plaats verhuisd. Alleen de honden zijn nog meer in tel. Kendell heeft zelfs president Truman verzocht een proclamatie uit te vaardigen over de nationale kattenweek, maar de president liet antwoorden, dat hij onmogelijk aan het verzoek kon voldoen, omdat hij zóveel verzoeken om speciale proclamaties uit te vaardigen krijgt, dat er geen beginnen aan is. Toen probeerde Kendell gouverneur Stevenson in te schakelen om pressie op Truman uit te oefenen. Stevenson antwoordde echter niet. God mag weten, hoeveel stemmen van kattenliefhebbers hem dat heeft gekost.

1666 **Tom Poes en de Partenspeler**

1547 — „We gaan eten!" zei de jonge Vlegel. „Ik weet een lekkere kluif, die de hond van de slager gisteravond in de tuin begraven heeeft.

„Ik lust geen kluif!" zei Tom Poes, die zijn stap een beetje vertraagde om zodoende wat achter te raken.

„Des te beter!" zei zijn oppasser onverschillig. „Dan eet ik 'm alleen op! Maar als ik je een raad mag geven, moet je die fijne smaak van je maat vergeten. Daar kom je niet ver mee in de wereld."

„Ik heb geen fijne smaak", zei Tom Poes. „Maar honger heb ik wel „Kijk es an!" hernam zijn begeleider. „Dan verstaan we mekaar! als je een beetje geschikt bent, kunnen we samen nog wel iets beters vinden dan die kluif. Kijk, jij gooit de ruit van de bakker in en als hij dan achter je aan rent, ga ik zijn winkel binnen en haal wat broodjes! Dan delen we die eerlijk!"

„Ik ga nog liever meteen naar de politie!" zei Tom Poes verontwaardigd. Hij was nu zo ver achter geraakt, dat hij dat rustig durfde zeggen. Want op het moment, dat Vlegel zich verbaast omdraaide, zette hij het op een lopen.

„Hé!" Dat mag niet!" riep zijn metgezel ongerust. En hij zette meteen de achtervolging in.

Intussen reden de heer Partenspeler en Bul Super in een zwaar beladen wagentje over de weg naar slot Bommeistein en bespraken hun plannen.

„Kijk," zei Super, „jij hebt het steeds te klein aangepakt. Wanneer je die dikke Bommel uit de weg wil hebben, moet je het fors doen. Daarom neem ik de leiding in dit zaakje, dan zal je zien, dat het niet mis kan lopen. Ik blaas hem zó fijn de lucht in, dat je geen knoop terug kan vinden. Dat is het werk!"

„Het klinkt heel zindelijk!" gaf de zaakwaarnemer toe. „Ik hoop nu alleen maar, dat die Tom Poes in goede handen is. Als voogd heeft men een zware verantwoordelijkheid — en stel je voor, dat hij wegloopt!"

BONAIRE

MET HET WERK WORDT BEGONNEN.

Kralendijk. — Maandag zullen 180 werkzoekenden aan het werk gaan, waarvoor ƒ 10.000.— zullen worden aangewend ter bestrijding van de kosten.

De practijk kan dan daarna uitwijzen, hoeveel werkzoekenden zich zullen melden, aan de hand waarvan weer een nieuw programma kan worden opgesteld.

Inmiddels heeft het in Kralendijk enige verwondering gewekt, dat de heer Abraham, in zijn ingezonden stuk de gezaghebber van Bonaire woorden in de mond legt, die hij niet heeft gesproken. Het is beslist niet waar dat de gezaghebber Julio Abraham geciteerd zou hebben in dien zin n.l. dat er nagenoeg geen werkloosheid op Bonaire zou zijn.

Zoals blijkt uit het Raadsverslag is de toedracht anders. Gezaghebber de Haseth werd door Landsminister Sprockel telefonisch er van verwittigd dat er moeilijkheden aan de horizon waren.

Deze moeilijkheden zouden zijn oorsprong vinen in het feit, dat J. Abraham beweerd heeft, dat het mèt de werkloosheid wel mee zou vallen.

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door F. J. RATH

4)

Peebles was zichtbaar verlicht, dat het gesprek met deze man, die hij als buitengewoon dom en onhebbelijk beschouwde, een einde had genomen en hervatte de lezing van een lijvig, zwaarwichtige werk, dat op z'n knieën lag.

Stuurman Diggs passeerde de man aan het stuurrad en vroeg bruusk:

„Hela, jij.... Wat varen we?"

„Zuidzuidwest, mijnheer."

De roerganger wendde even 't hoofd om naar Diggs terwijl hij antwoordde.

Het was Ames, de verstekeling.

Er lag een trek van minachting om zijn mond, toen hij met de gebruikelijke zeemansterm de vraag van de officier beantwoordde. Het was werkelijk al te gek om gecontroleerd te worden door Diggs, wiens weinig bevattelijke hersenen nog slaags waren met de verbazingwekkende uitspraak van Peebles.

Voor degenen, die zich de tijd gunden om op hem te letten, gold Ames zo'n beetje als 't mysterie van de Miriam.

Professor Jessica had na de eerste ontmoeting zelfs geen gedachte meer aan hem gewijd. Ze was al te zeer in beslag genomen door de wetenschappelijke preparaties van het werk op Kismet. Ook Peebles had hoegenaamd geen notitie van hem genomen, daarvoor zwierf zijn geest te veel in hoger sferen. Maar kapitein Carragher had de geheimzinnige man nauwlettend gadegeslagen en koesterde een gestadig groeiende wrok tegen hem. Het blote feit, dat hij een verstekeling was, schandvlekte hem al in de ogen van de kapitein. Wanneer hij nu maar een luie, gluiperige kerel was geweest, zou Carragher daarin het bewijs hebben gezien, dat hij werkelijk geschikt was voor galg en rad. Hij zou bevel gegeven hebben om hem zoveel mogelijk te treiteren en te koeionneren en voor de rest zou hij enige consideratie met hem gebruikt hebben.

Maar Ames had zo zijn eigenaardige manieren, die wel niet bepaald uittartend, maar toch zeer zeker irriterend waren. Hij maakte zich niet schuldig aan insubordinatie, maar hij droeg zijn hoofd te hoog naar Carragher's zin.

De nieuwsgierigheid, die zijn persoon opwekte, scheen Ames in 't geheel niet te interesseren. Het werk, dat hem opgedragen werd, voerde hij uit met 'n gemak en een zelfstandigheid, welke Carragher gewoonweg dol maakten. Toch moest, zelfs de kapitein toegeven, dat Ames een buitengewoon bekwaam zeiler was. En dat in 'n tijd, waarin het zeilen van de oude school sterk aan 't degenereren was.

Zonder blijken van inspanning te tonen deed de verstekeling het zwaarste en ruwste werk beter dan elk ander lid van de kleine bemanning met uitzondering dan van Lars Jensen, een echte Noorse dikkop. Als stuurman was deze Noor minstens even bekwaam als Carragher en Diggs samen en hij wist meer vaart uit de schuit te halen dan iemand anders aan boord. Het was alsof Jensen en de Miriam een hechte vriendschap gesloten hadden en alsof bij iedere dwaze kuur en zotte bokkesprong van 't schip kende en begreep. En daarom, juist daarom kon Carragher hevig jaloers op z'n matroos zijn. Carragher verkondigde graag zijn mening, dat niemand ter wereld de schoener zo goed kende als hij, maar als hij zag, hoe ook Ames hem rustig en met beleid door de hoogste zeeën stuurde en in negen van de tien gevallen kans zag, er met en droog dek door te komen, begreep hij, dat dit een man was, die de Miriam minstens even goed wist te hanteren als hij zelf. Ames moest er werkelijk eerder op gevaren hebben. Carragher was wel genoodzaakt dat te erkennen, maar toch was hij te trots en te jaloers om zich te vernederen en de verstekeling nadere inlichtingen omtrent zijn verleden te vragen. En oók voor de bemanning bleef Ames „het mysterie", al was 't dan ook op een andere manier. Hij sprak weinig en als hij sprak, was het tot Jensen, in wie hij een zeeman van z'n eigen kaliber erkende. Onvriendelijk was hij nooit tegen iemand, alleen toonde hij een hooghartige gereserveerdheid. Eerst smoesden ze met elkaar en zeiden, dat het hem zeker naar zijn hoofd gestegen was. Later kwamen ze tot de conclusie, dat hij heus z'n best niet deed om die heersersmanieren aan te nemen. Hij kon het zeker niet helpen, het zat nou eenmaal in hem. Hij was niet twistziek en maakte zich geen vijanden. Ze erkenden z'n klaarblijkelijke superioriteit en verder lieten ze hem met rust. Daarmee afgelopen!

Maar er was een ander persoontje, dat zich geweldig interesseerde voor de stille man met 't grijzende haar. En dat persoontje was Sally Eastman. Sally, in wier gedachten men altijd lezen kon als een open boek, stak haar belangstelling voor Ames helemaal niet onder stoelen of banken. Zelfs Ames toonde ze heel openhartig haar nieuwsgierigheid. Hij was voor haar de personificatie van „het avontuur" en hij prikkelde haar voorliefde tot alle mogelijke en onmogelijke geheimzinnigheden.

Ze ging heel vrijmoedig met hem om en praatte dikwijls met hem op een joviaal kameraadschappelijke manier. Ze popelde van verlangen om te weten wie hij was, vanwaar hij kwam en hoe hij op de Miriam verzeild was geraakt. En wel vond Ames de ongekunstelde Sally een alleraardigst, amusant juffertje, maar de inlichtingen, die hij haar gaf over zichzelf en over z'n leven, waren schaars en erg onbevredigend.

Hij was altijd bereid om met haar te praten over zeilen en zeelui, over zeeën en havens en bijna iedere plaats in de wijde wereld, die ze maar opnoemen kon, maar over zichzelf had hij weinig of niets te vertellen. Alleen had Sally niet veel tijd nodig om er achter te komen, dat hij een diepe minachtig koesterde voor de hele wetenschappelijke expeditie. Peebles en z'n assistenten waren blijkbaar zijn belangstelling niet waard. Professor Jessica was, volgens een stuk of wat losse opmerkingen, die Sally aan elkaar wist te lappen, een vrouw, die zich met dingen bemoeide, waar ze niets mee te maken had en die beter deed, zich bij 't vrouwengedoe" te houden, zoals hij 't geliefde te noemen. Waarmee hij waarschijnlijk bedoelde, dat ze thuis hoorde te zijn en kinderen hoorde te hebben om op te voeden. Dat een vrouw — en dan nog wel een jonge en aantrekkelijke vrouw — haar leven wenste te wijden aan allerlei malle, onnodige onzin, scheen de afkeer van verstekeling Ames op te wekken.

„Maar ze is toch heus een buitengewoon begaafde vrouw," verdedigde Sally moedig haar idool. „Stel je eens even voor.... ze heeft vier asteroïden1) ontdekt."

„Vier asteroïden," echode Ames' bedaarde stem. „Vier asteroïden.... wel heb ik van m'n leven! Ze moest liever vier aardige, kleine peuters op de wereld gezet hebben."

„Praat nou geen onzin," wees Sally hem nijdig terecht. „Ik zeg je, dat ze een kei is. Weet je, ze offert haar leven op aan de wetenschap."

Ames lachte smakelijk en haalde de schouders op.

Maar ondanks deze uiteenlopende meningen bewonderde Sally haar oudere vriend toch erg. Ze begreep heel goed, dat hij geen gewone matroos was. Dat verrieden zijn manieren maar al te goed.

En ze kón hem maar niet met rust laten.... Ze was zo'n halstarrig mensenkind. Telkens en telkens weer trachtte ze door te dringen tot achter de borstwering van hooghartig zwijgen, waarmee hij zichzelf omgaf. Iedere keer opnieuw werd ze verslagen en moest ze de nederlaag lijden. Toch werd Ames nooit kwaad op Sally, hoewel hij zich zeker hevig beledigd gevoeld zou hebben, wanneer een ander lid van 't gezelschap hem zo hardnekkig achtervolgde. Hij amuseerde zich met haar nieuwsgierigheid en toonde zich toegeeflijker dan gewoonlijk.

Het was de vierde dag na het vertrek der Miriam. Met een snelheid van dertien a veertien knopen zeilde de Miriam voort in de richting van haar doel. Een stevige noordwester bood haar 'n helpende hand en wanneer er nu een stoomboot in haar koers was komen te liggen; had het nog een spannende strijd kunnen worden tussen zeilen en machine. Maar natuurlijk kwam er geen stoomboot in haar koers te liggen. Daarvoor ging de Miriam een veel te eenzame en weinig gebruikte weg.

Het ver verwijderd, verlaten stukje grond, waarheen zij koers zette, lag ongeveer tien graden ten noorden van de equator en een duizend mijlen ten zuidoosten der Sandwicheilanden. Wel waren er een stuk of wat eilanden en eilandjes tussen de schoener en Kismet, maar het was niet waarschijnlijk, dat ze in zicht zouden komen. Op de middag, waarop Diggs zo'n onderhoudend gesprek had gevoerd met professor Peebles over de bewoonde of onbewoonde planeet Mars, legde de Miriam haar mijlen af zoals dat een behoorlijk jacht betaamt. Snel en stipt gehoorzaamde ze aan de handen, die haar leidden, en alleen zo nu en dan danste ze met koddige sprongen omhoog, wanneer een aanrollende golf haar voorsteven hoog oprichtte.

Blootshoofd en barrevoets stond de verstekeling op het achterdek en hij zag er uit als een man, die behagen schept in een felle strijd tegen wind en golven. Fier en recht stond hij op zijn benen en zijn krachtig, kerngezond lichaam deinde licht mee met de slingerende beweging van het schip. Hij tuurde omhoog in de zeilen, lette goed op zijn stand van z'n kompas en keek tevreden en een beetje zelfbewust naar de golven. En toch zagen de ogen, die zo ingespannen bezig waren met hun werk, nog méer dan louter en alleen de zee, de zeilen en het kompashuisje. Ze zagen ook het kleine meisjesfiguurtje, dat daar aan bakboordzij tegen de verschansing van het middendek leunde.

Sally Eastman gaf een fijn staaltje van wat je noemt „degelijke conversatie" in samenwerking met de bleke, jonge Amerikaan, die zich assistent van professor Peebles mocht noemen.

Ames glimlachte even, terwijl hij tersluiks naar haar keek. Hij wist al aardig wat van Sally af en vooral haar aangeboren neiging tot kattekwaad en belhamelarij kende hij heel goed. Hij wist, hoe haar oordeel over John Basselbell was en hij wist óók, dat ze nu bezig was om de jonge man, ondanks haar verbluffend vertoon van ernst en solidariteit, flink voor de mal te houden.

Ach, wat zou het eigenlijk nog? Zij was er ten minste een, die zich amuseerde ten koste van de wetenschap.

Ames draaide zich om en wierp opnieuw een vluchtige blik op de voortsnellende golven. Toen hij z'n ogen weer naar 't middendek wendde, fronste hij nijdig zijn wenkbrauwen.

Sally zat nu boven op de verschansing, haar bungelende voeten slingerden heen en weer boven het dek. Met de ene hand hield ze een touw van de fokkemast vast, met de andere gesticuleerde ze gewichtig vlak voor het ernstige gezicht van Basselbell, die naast haar stond en heftig debatteerde.

„Uilskuiken," gromde Ames. Hij nam Basselbell deze verregaande onvoorzichtigheid nog meer kwalijk dan Sally. Was de idioot dan niet mans genoeg om haar vierkant op te pakken en op het dek te zetten?

Sally was ongehoord roekeloos, maar de assistent van Peebles was schandalig onachtzaam.

De boeg van de Miriam richtte zich hoog, héél hoog op, toen een lange roller tegen haar opspatte en haar de kracht van zijn herculische schouder aanbood. Ze ging overstag naar bakboordzij.... zelfs haar spuitgaten verdwenen een ogenblik onder water. Een schrille kreet van midscheeps!

Ames draaide zich snel om. Hij zag Basselbell, die, met open mond en beduusde ogen, stom verwonderd over de verschansing tuurde.

Sally was er niet meer!

De verstekeling liet een luide schreeuw horen. Hij draaide snel het stuurrad om en liet de spaken los. Zijn schreeuw bracht leven en activiteit in de indolente figuur van stuurman Diggs, die een meter verder tegen de reling leunde. Diggs vloog overeind en zag, hoe de roerganger met een paar katachtige sprongen het dek overstak. Nóg een sprong.... hij wipte over de verschansing hield zich een enkel ogenblik vast en verdween dan met een flinke duiksprong in de golven.

Werktuiglijk schreeuwde Diggs een paar korte bevelen, hij snelde naar het stuurrad en wierp er zich met z'n gehele gewicht op. De Miriam draaide reeds bij, aarzelend fladderde haar grootzeil heen en weer in de wind. En even later kwam Carragher met zware stappen het dek op lopen. Het geschreeuw en geroep en het vreemde gestamp van de Miriam hadden hem wakker gemaakt in zijn kapiteinshut.

Op dit ogenblik dook Ames' hoofd op uit de hoge golven. Een vlugge blik vertelde hem, waar de Miriam zich thans bevond. Scherp onderzoekend trachtte hij om zich heen te zien. In de zoglijn van de Miriam viel niets anders te bespeuren dan wit schuim. De golf, die hem had opgelicht, rolde weer verder en hij zonk omlaag in de bedding naast haar. Aan weerszijden glooiden de groene hellingen. Watertrappend richtte hij zich op tot zijn schouders boven water uitkwamen en inspecteerde dan bliksemsnel de watervallen, die hem aan alle kanten insloten.

„Ik moet.... ik zál haar redden," mompelde hij tussen de tanden.

(Wordt Vervolgd)